

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2014. gada 25. jūlijā
(OR. en)

12213/14

GAF 40
FIN 516

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2014. gada 17. jūlijs
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Uwe CORSEPIUS</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2014) 474 final
Temats:	KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzība – Cīņa pret krāpšanu. 2013. gada ziņojums

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2014) 474 *final*.

Pielikumā: COM(2014) 474 *final*

Briselē, 17.7.2014.
COM(2014) 474 final

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzība — Cīņa pret krāpšanu. 2013. gada ziņojums

{SWD(2014) 243 final}

{SWD(2014) 244 final}

{SWD(2014) 245 final}

{SWD(2014) 246 final}

{SWD(2014) 247 final}

{SWD(2014) 248 final}

SATURA RĀDĪTĀJS

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI Eiropas Savienības
finansiālo interešu aizsardzība — Cīņa pret krāpšanu. 2013. gada ziņojums

<u>Kopsavilkums</u>	5
<u>1. Ievads</u>	8
<u>2. Krāpšana un citi pārkāpumi</u>	8
<u>2.1. Ziņotie pārkāpumi un kopējās tendences un virzieni, 2009.–2013. gads</u>	8
<u>2.2. Pārkāpumi, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem un kuri apdraud ES budžetu</u>	9
<u>2.2.1. Ieņēmumi</u>	11
<u>2.2.2. Izdevumi</u>	12
<u>2.2.2.1. Dabas resursi (lauksaimniecība un lauku attīstība, kā arī zivsaimniecība)</u>	14
<u>2.2.2.2. Kohēzijas politika (2007.–2013. gada un 2000.–2006. gada plānošanas periods)</u>	15
<u>2.2.2.3. Pirmspievienošānās politika (Pirmspievienošānās palīdzība (PAA) un Pirmspievienošānās palīdzības instruments (IPA))</u>	15
<u>2.2.2.4. Komisijas tieši pārvaldīti izdevumi</u>	16
<u>2.2.3. Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) rezultāti</u>	16
<u>2.3. Pārkāpumi, par kuriem nav ziņots kā par krāpnieciskiem</u>	16
<u>2.3.1. Ieņēmumi</u>	17
<u>2.3.2. Izdevumi</u>	18
<u>3. Atgūšana un citi novēršanas un labošanas pasākumi</u>	18
<u>3.1. Izdevumi: novēršanas mehānismi</u>	19
<u>3.1.1. Pārtraukšana 2013. gadā</u>	19
<u>3.1.2. Atlikšana</u>	19
<u>3.2. Izdevumi: finanšu korekcijas un atgūšana 2013. gadā</u>	20
<u>3.3. Atgūšana saistībā ar pašu resursu ieņēmumiem</u>	21
<u>4. Pretkrāpšanas politika ES līmenī</u>	21
<u>4.1. Komisijas 2013. gadā īstenotās pretkrāpšanas politikas iniciatīvas</u>	21
<u>4.1.1. Regula Nr. 883/2013 par OLAF veiktu izmeklēšanu</u>	21
<u>4.1.2. Priekšlikums direktīvai par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības</u>	21

4.1.3.	Priekšlikums par Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidi	22
4.1.4.	Cīņa korupcijas apkarošanai ES	22
4.1.5.	Pretrāpšanas politika muitā	22
4.1.5.1.	Savstarpējā administratīvā palīdzība (MAA) — priekšlikums Regulas (EK) Nr. 515/97 grozījumiem	22
4.1.5.2.	Kopīgās muitas operācijas (JCO)	23
4.1.5.3.	Nepietiekamas novērtēšanas iniciatīva	24
4.1.5.4.	Krāpšanas apkarošanas informācijas sistēma (AFIS)	24
4.1.6.	PVN krāpšanas apkarošana	24
4.1.7.	Pretrāpšanas noteikumi starptautiskajos līgumos	25
4.1.8.	Cīņa pret tabakas izstrādājumu nelikumīgu tirdzniecību	25
4.1.8.1.	Paziņojums par cīņas pastiprināšanu pret cigarešu kontrabandu un citiem tabakas izstrādājumu nelikumīgas tirdzniecības veidiem	25
4.1.8.2.	Pasaules Veselības organizācijas (PVO) Pamatkonvencija par tabakas kontroli (PKTK): Protokols par tabakas izstrādājumu nelikumīgas tirdzniecības novēršanu	25
4.1.8.3.	Sadarbības līgumi starp Eiropas Savienību, dalībvalstīm un četriem cigarešu ražotājiem	26
4.1.9.	Publiskā iepirkuma noteikumi	26
4.1.10.	Priekšlikums Direktīvai par euro un citu valūtu krimināltiesisko aizsardzību pret viltošanu	27
4.1.11.	Komisijas stratēģija krāpšanas apkarošanai (CAFS)	27
4.1.12.	Programmas Hercule un “Perikls”	28
4.1.12.1.	Programmu <i>Hercule II</i> un “Perikls” īstenošana	28
4.1.12.2.	Daudz gadu finanšu shēma (MFF) laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam	28
4.2.	Krāpšanas novēršanas koordinēšanas padomdevēja komiteja (COCOLAF)	28
4.3.	Eiropas Parlamenta 2013. gada 3. jūlija rezolūcija par 2011. gada ziņojumu par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu	29
5.	Dalībvalstu veiktie pasākumi pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas apdraud ES finansiālās intereses	30
5.1.	Pasākumi pret krāpšanu un citiem pārkāpumiem, kas apdraud ES finansiālās intereses	30
5.2.	Jaunās OLAF regulas par krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesta (AFCOS) izveidi 3. panta 4. punkta īstenošana	31

5.3.	2012. gada ieteikumu īstenošana	32
6.	Secinājumi un ieteikumi	33
6.1.	Līdz šim nebijušu krāpšanas apkarošanas pasākumu kopa	33
6.1.1.	Ceļa sākums: CAFS	34
6.1.2.	Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai reforma	34
6.1.3.	Pasākumi krāpšanas un korupcijas apkarošanai publiskajos iepirkumos	34
6.1.4.	Nozares pasākumi: ieņēmumi	35
6.1.5.	Nozares pasākumi: izdevumi	35
6.1.6.	Nākotnes plāni	35
6.2.	Darbības rezultāti: atšķirīgs temps	36
6.2.1.	Ieņēmumi: informācijas kvalitāte un kontroles stratēģijas	36
6.2.2.	Izdevumi: kāda aina veidojas	37
1.	PIELIKUMS. Pārkāpumi, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem	39
2.	PIELIKUMS. Pārkāpumi, par kuriem nav ziņots kā par krāpnieciskiem	40
3.	PIELIKUMS. 2013. gada finanšu korekcijas, kas īstenotas, pamatojoties uz dalīto pārvaldību (miljonos EUR)	41

KOPSAVILKUMS

Šo gada ziņojumu par Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzību 2013. gadā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 325. pantu Komisija sniedz sadarbībā ar dalībvalstīm. Tas ietver Komisijas un dalībvalstu veiktos pasākumus cīņā pret krāpšanu un to rezultātus. Šis ir pēdējais šīs Komisijas sagatavotais ziņojums, tādēļ tajā analizēti pēdējo piecu gadu laikā gūtie sasniegumi. Ziņojumā iekļautie secinājumi un ieteikumi balstās uz tādas informācijas analīzi, kas pieejama par pēdējiem pieciem gadiem, kā arī šajā laikposmā konstatētajiem riskiem un problēmām.

Pasākumi ES finansiālo interešu aizsardzībai laikā no 2009. līdz 2013. gadam

Komisija laikā no 2009. līdz 2013. gadam ir veikusi līdz šim nebijušus juridiskus un administratīvus pasākumus ES finansiālo interešu aizsardzības uzlabošanai.

Šo pasākumu kopums tika sākts 2011. gadā, kad Komisija pieņēma daudzgadu stratēģiju krāpšanas apkarošanai (*CAFS*). Sākotnēji stratēģija bija paredzēta Komisijas dienestiem, un tās galvenais uzdevums bija uzlabot valstu atbildīgo iestāžu informētību par krāpšanu. Turklāt, balstoties uz šo stratēģiju, jaunajās izdevumu programmās 2014.–2020. gada periodam tika iekļauti īpaši krāpšanas novēršanas nosacījumi.

Otrs nozīmīgs pasākums cīņas pret krāpšanu pastiprināšanā bija jaunās *OLAF* regulas¹ pieņemšana 2013. gadā. Ar šo regulu tika pilnveidotas *OLAF* procedūras un uzlabota tās efektivitāte. Ar to arī pastiprināja attiecīgo personu procesuālās garantijas *OLAF* izmeklēšanās.

Komisija 2012. un 2013. gadā lielu uzmanību veltīja ES finansiālo interešu aizsardzības krimināltiesību aspektam, pieņemot priekšlikumus:

- 2012. gada jūlijā direktīvai par cīņu pret krāpšanu, izmantojot krimināltiesības, ar kuru vajadzētu novērst tās nepilnības dalībvalstu tiesību aktos krāpšanas apkarošanas jomā, kas neļauj efektīvi saukt krāpniekus pie kriminālatbildības;
- 2013. gada jūlijā regulai par Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) izveidi. *EPPO* priekšlikums ir viens no nozīmīgākajiem tiesību aktu priekšlikumiem ES finansiālo interešu aizsardzībai.

Komisija ir veikusi arī vairākus nozīmīgus pasākumus, kas īpaši paredzēti ES budžeta ieņēmumu daļas aizsardzībai. Tie ir šādi:

- priekšlikums grozījumiem Regulā (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu savstarpēju administratīvu palīdzību muitas jomā;
- direktīvas par ātrās reaģēšanas mehānismu pret krāpšanu PVN jomā un apgrieztās maksāšanas sistēmu;
- PKTK protokola parakstīšana, lai novērstu tabakas izstrādājumu nelikumīgu tirdzniecību; un

¹ OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.

- 2013. gada Paziņojums par cīņu pret tabakas izstrādājumu kontrabandu.

Ar šiem pasākumiem Komisija ir iezīmējusi jaunu pavērsienu krāpšanas novēršanas politikā ES līmenī.

Ziņošana par (krāpnieciskiem un ar krāpšanu nesaistītiem) pārkāpumiem, kas apdraud ES budžetu, un to atklāšana

2013. gadā tika ziņots par 1609 krāpnieciskiem pārkāpumiem (gan aizdomām par krāpšanu, gan konstatētu krāpšanu), kas ietvēra ES līdzekļus 309 miljonu EUR apmērā. Joprojām būtiski atšķiras dalībvalstu ziņoto krāpniecisko pārkāpumu skaits, kas, iespējams, liecina par dažādu pieeju krāpšanas atklāšanā un dažos gadījumos arī par atšķirīgu interpretāciju, piemērojot tiesisko regulējumu. Ieņēmumu jomā ziņojumu skaits par krāpnieciskiem pārkāpumiem ir samazinājies. Izdevumu daļā pārkāpumu skaits krasi kritās laikā no 2009. līdz 2011. gadam, bet pēc tam atkal pieauga.

Dažas tendences pēdējos divos gados ir kļuvušas izteiktākas: pārvaldes struktūru iesaistīšanās krāpniecisko pārkāpumu atklāšanā turpina pieaugt, un visbiežāk krāpnieciskie darījumi tiek īstenoti, izmantojot viltotus dokumentus.

Īpaši summu izteiksmē pieaug tādu pārkāpumu skaits, par kuriem neziņo kā par krāpnieciskiem. Tas galvenokārt atspoguļo pieaugošus dažādām izdevumu programmām pieejamos resursus, lielāku īstenoto programmu skaitu un faktu, ka Eiropas iestādes un valstu revīzijas dienesti lielāku uzmanību velta līdzekļu pārvaldībai.

Novēršanas un labošanas pasākumi

Komisija 2013. gadā pieņēma vairākus lēmumus, lai panāktu, ka ES resursi tiek tērēti saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu un ka ES finansiālās intereses ir aizsargātas. Tā pieņēma 217 lēmumus par maksājumu pārtraukšanu (vairāk nekā 5 miljardu EUR apmērā) kohēzijas politikas jomā. No tiem 131 lēmums 2013. gada beigās joprojām ir atvērts (par aptuveni 2 miljardiem EUR pārtraukto maksājumu). Komisija pieņēma arī četrus jaunus lēmumus par maksājumu atlikšanu (trim no tiem gada beigās process joprojām nebija pabeigts).

Komisija noteica finanšu korekcijas par vairāk nekā 2,5 miljardiem EUR un izdeva iekasēšanas rīkojumus par 955 miljoniem EUR.

2013. gadā veiktie pasākumi apstiprina, ka Komisija nopietni rūpējas par ES finansiālo interešu aizsardzību un ka ieviestie mehānismi ir efektīvi, lai sasniegtu šo mērķi. Tomēr tagad risks, ka netiek atgūtas tās summas, kuras jau ir samaksātas atbalsta saņēmējiem, bet kurām ir jāveic finanšu korekcijas, attiecas uz valstu budžetiem.

Krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesti (*AFCOS*)

Šā gada ziņojumā uzmanība koncentrēta uz prasību katrai dalībvalstij izveidot krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestu (*AFCOS*) saskaņā ar 3. panta 4. punktu Regulā (ES) Nr. 883/2013. *AFCOS* izveides mērķis ir veicināt efektīvu sadarbību un informācijas apmaiņu ar Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (*OLAF*).

Četras dalībvalstis vēl nav oficiāli izveidojušas savu *AFCOS*, taču plāno to izdarīt līdz 2014. gada beigām.

Valstu *AFCOS* pienākumi dažādās valstīs atšķiras. Visas dalībvalstis savam *AFCOS* ir uzticējušas koordinācijas pienākumus, lai gan to apmērs atšķiras. Tikai dažas dalībvalstis ir pilnvarējušas savu *AFCOS* veikt izmeklēšanas darbības.

1. IEVADS

Katru gadu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 325. panta 5. punktu Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par pasākumiem, kuri veikti pret krāpšanu un citādu nelikumīgu rīcību, kas apdraud ES finansiālās intereses.

Līgums nosaka, ka ES un dalībvalstis kopīgi uzņemas atbildību par ES finansiālo interešu aizsardzību un cīņu pret krāpšanu. Valstu iestādes pārvalda aptuveni 80 % ES izdevumu un iekasē tradicionālos pašu resursus (TPR). Komisija pārbauda abas šīs jomas, nosaka standartus un pārbauda atbilstību. Komisijas un dalībvalstu cieša sadarbība ir svarīga, lai nodrošinātu ES finansiālo interešu efektīvu aizsardzību. Viens no galvenajiem šā ziņojuma mērķiem ir novērtēt, cik efektīva šī sadarbība bija 2013. gadā un kā to var uzlabot.

Šajā ziņojumā aprakstīti 2013. gadā ES līmenī veiktie pasākumi un sniegts kopsavilkums un vērtējums dalībvalstu veiktajiem krāpšanas novēršanas pasākumiem. Iekļauta arī analīze par galvenajiem valstu un Eiropas iestāžu panākumiem ar ES izdevumiem un ieņēmumiem saistītas krāpšanas un pārkāpumu atklāšanā un ziņošanā par tiem. Ziņojumā īpaši akcentēta krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesta (*AFCOS*) izveide katrā dalībvalstī, jo tas veicinās ar ES finansiālajām interesēm saistītas pamatinformācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un *OLAF*.

Ziņojumam ir pievienoti seši Komisijas dienestu darba dokumenti². Dokumentā “Līguma 325. panta īstenošana dalībvalstīs 2013. gadā” un “Pārkāpumu statistiskā analīze” ir ietvertas tabulas, kurās apkopoti katras dalībvalsts krāpšanas apkarošanas pasākumu galvenie rezultāti.

2. KRĀPŠANA UN CITI PĀRKĀPUMI

2.1. Ziņotie pārkāpumi un kopējās tendences un virzieni, 2009.–2013. gads

Komisijai 2013. gadā tika ziņots par 15 779 (krāpnieciskiem un ar krāpšanu nesaistītiem) pārkāpumiem, kuru kopējā summa bija aptuveni 2,14 miljardi EUR, no šīs summas aptuveni 1,76 miljardi EUR ir saistīti ar ES budžeta izdevumu jomām. Konstatētie pārkāpumi veido 1,34 % no izdevumu daļas maksājumiem un 1,86 % no iekasētās bruto TPR summas.

Salīdzinājumā ar 2012. gadu pārkāpumu skaits pieauga par 17 %. Tomēr ar konstatētajiem pārkāpumiem saistītā finanšu summa samazinājās par 36 %.

Pēdējos piecos gados vērojamas būtiskas izmaiņas veidā, kā dalībvalstis un Komisija ziņo par pārkāpumiem. Šim nolūkam tika īpaši izveidotas divas platformas³, un tās ir uzlabojušas

² i) Līguma 325. panta īstenošana dalībvalstīs 2013. gadā; ii) To pārkāpumu statistiskais novērtējums, par kuriem 2013. gadā ziņots pašu resursu, dabas resursu, kohēzijas politikas un pirmspievienšanās palīdzības jomā; iii) Ieteikumi pasākumiem pēc Komisijas ziņojuma par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu (2012. gads); iv) Metodoloģija, kas izmantota 2013. gadā ziņoto pārkāpumu statistiskajā novērtējumā; v) Gada pārskats ar informāciju par programmas *Hercule II* rezultātiem 2013. gadā; vi) Komisijas krāpšanas apkarošanas stratēģijas (*CAFS*) īstenošana.

³ Pārkāpumu pārvaldības sistēma (*IMS*) ziņojumiem par pārkāpumiem kopīgas pārvaldības jomās un “atgūšanas konteksts” Komisijas uzskaites sistēmā (*ABAC*) Komisijas pārvaldītiem izdevumiem.

informācijas par ES budžetu apdraudošiem pārkāpumiem savlaicīgumu un vispārējo kvalitāti un apjomu.

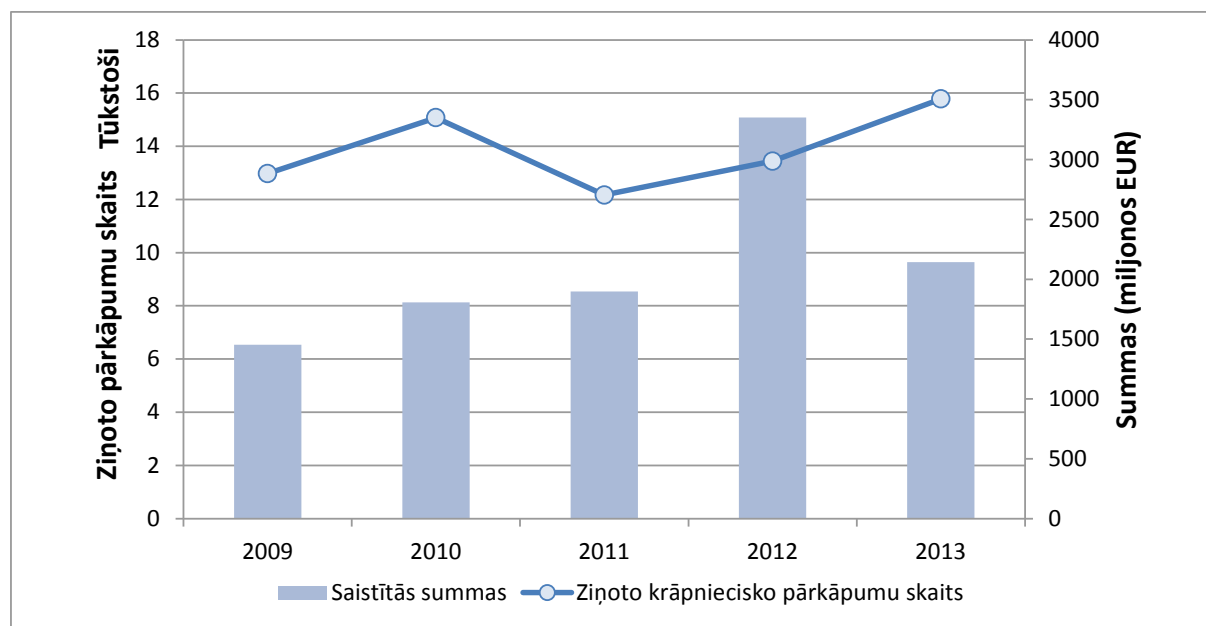
Šo datu pieejamība ir veicinājusi būtiskas izmaiņas informācijā, kas sniegta šajā ziņojumā, mainot akcentu no vispārīga rakstura pārkāpumiem uz tiem, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem.

Laikā no 2009. līdz 2013. gadam ziņoto pārkāpumu skaits pieauga par 22 %, bet saistītās summas palielinājās par 48 %.

Šis pieaugums daļēji ir saistīts ar ES budžetam pieejamajiem resursiem, kuri 2013. gadā bija par 10 % lielāki nekā 2009. gadā. Tomēr vistīcāmākais šā pieauguma iemesls ir fakts, ka ES iestādes (Eiropas Komisija un Revīzijas palāta) un valstu dienesti lielāku uzmanību veltīja kontrolei un vairāk kontrolēja ES fondu pārvaldību.

Lai gan tādi pārkāpumi, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem (kuru atklāšana lielā mērā ir dalībvalstu pienākums un grūtāks uzdevums), pēdējo piecu gadu laikā ir nedaudz samazinājušies (sk. 2.2. iedaļu un 2. diagrammu turpmāk), rezultātā pakāpeniski ir pieaudzis to pārkāpumu skaits, par kuriem nav ziņots kā par krāpnieciskiem.

1. diagramma. Pārkāpumi (krāpnieciski un ar krāpšanu nesaistīti), par kuriem ziņots, un saistītās summas, 2009.–2013. gads

2.2. Pārkāpumi, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem un kuri apdraud ES budžetu

To pārkāpumu skaits, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem, un saistītās summas nav tiešs ES budžetu apdraudošās krāpšanas līmeņa mērs. Tie atspoguļo rezultātus, ko dalībvalstu un

ES iestādes ir sasniegušas iespējamās krāpšanas gadījumu atklāšanā. Galīgo lēmumu par to, vai gadījums tiešām ir krāpniecisks, pieņem iesaistītās dalībvalsts atbildīgās (tiesu) iestādes⁴.

Dalībvalstis 2013. gadā par 1609 pārkāpumiem ziņoja kā par krāpnieciskiem, un to kopējā summa bija 309 miljoni EUR. No tiem 25 krāpnieciski pārkāpumi attiecās uz līdzekļiem, uz kuriem attiecas tiešā pārvaldība, un tie veidoja 1,2 miljonus EUR, bet kandidātvalstis ziņoja par astoņiem krāpnieciskiem pārkāpumiem, un to summa bija aptuveni 1 miljons EUR.

To krāpniecisko pārkāpumu skaits⁵, par kuriem tika ziņots 2013. gadā, pieauga par 30 % salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu, lai gan finansiālā ietekme samazinājās par 21 %. Jāatzīmē, ka gada svārstības summās ir mazāk nozīmīgas nekā izmaiņas ziņoto gadījumu skaitā (summas īpaši var ietekmēt atsevišķi gadījumi, kuri ietver lielas vērtības). Būtiskas atšķirības reģistrētas dažādās jomās, kā redzams 1. tabulā. Savukārt 2. diagrammā atspoguļotas vispārējās tendences pēdējos piecos gados, izceļot noteiktu ziņoto gadījumu skaita un summu samazinājumu šajā periodā.

Atšķirības redzamas arī starp ieņēmumu tendenci (samazinās) un izdevumu tendenci (kur svārstības šķiet saistītas ar daudzgadu programmu ciklu novērtējumu un kur kopš 2012. gada ir vērojams pieaugums).

1. tabula. Pārkāpumi, par kuriem 2013. gadā ziņots kā par krāpnieciskiem⁶

Budžeta joma (izdevumi)	Ziņoto krāpniecisko pārkāpumu skaits	Atšķirība salīdzinājumā ar 2012. gadu	Saistītās summas (miljonus EUR)	Atšķirība salīdzinājumā ar 2012. gadu	Kā % no maksājumiem
Dabas resursi	588	175%	75.6	10%	0.13%
<i>Lauksaimniecības tirgus atbalsts un tiešie maksājumi</i>	279	87%	48.5	-18%	0.11%
<i>Lauku attīstība</i>	184	202%	13.7	53%	0.11%
<i>Abas jomas</i>	102	N/A	4.3	N/A	N/A
<i>Zivsaimniecība</i>	23	475%	9.1	1200%	1.89%
Kohēzijas politika	321	15%	155.7	-22%	0.27%
<i>Kohēzija 2007.–2013. gadam</i>	248	25%	124.0	-22%	0.23%
<i>uktūrfondi 2000.–2006. gadam (ietverot Kohēzijas fondu)</i>	73	-10%	31.8	-23%	0.95%
Pirmspievienošanās	42	27%	15.57	-65%	1.87%
<i>Pirmspievienošanās palīdzība (2000.–2006. gads)</i>	33	22%	14.4	-68%	51.14%
<i>Pirmspievienošanās instruments (2007.–2013. gads)</i>	9	50%	1.2	300%	0.15%
Tiešie izdevumi	25	-14%	1.2	-40%	0.01%
Kopējie izdevumi	976	76%	248.1	-21%	0.19%

Budžeta joma (ieņēmumi)	Ziņoto krāpniecisko pārkāpumu skaits	Atšķirība salīdzinājumā ar 2012. gadu	Saistītās summas	Atšķirība salīdzinājumā ar 2012. gadu	Kā % 2013. gadā iekasēto TPR bruto summas
ieņēmumi (tradicionālie pašu resursi)*	633	-7%	61	-22%	0.29%

* Saistītās summas ietver dalībvalstu aplēses

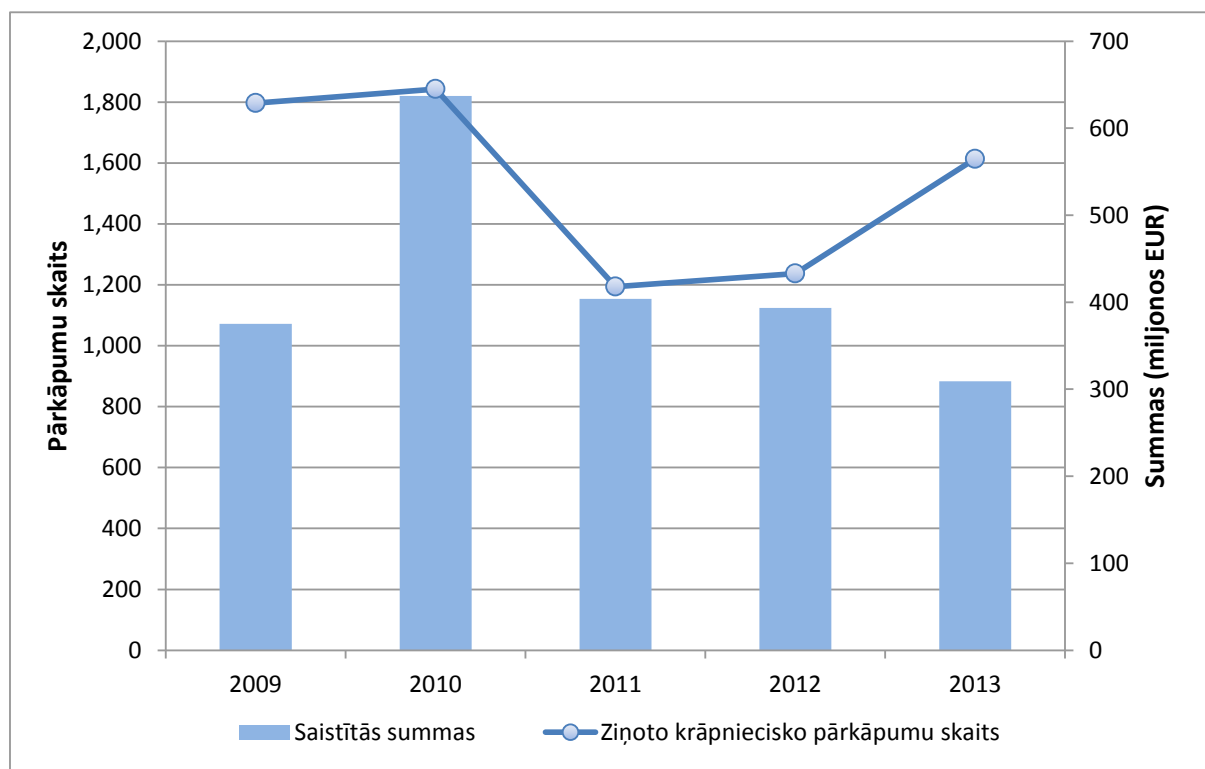
⁴ Tas nozīmē, ka lietas, par kurām dalībvalstis sākotnēji ziņojušas kā par iespējami krāpnieciskām, tiesu iestādes var arī izbeigt.

⁵ Definīcijas sk. IV pielikumā (Metodoloģija).

⁶ Augstais to summu procentuālais apjoms, par kurām pārkāpumi ziņoti kā krāpnieciski, attiecībā pret kopējiem pirmsiestāšanās palīdzības maksājumiem (pēdējā aile 1. tabulā) veidojas tikai tādēļ, ka maksājumi šajā jomā 2013. gadā bija ļoti ierobežoti (28 miljoni EUR), jo palīdzības programmas bija gandrīz pabeigtas. Krāpnieciskie pārkāpumi, kuri tika atklāti un par kuriem tika ziņots 2013. gadā, ir saistīti ar iepriekšējos finanšu gados finansētām darbībām.

Visu dalībvalstu 2013. gadā ziņoto krāpniecisko pārkāpumu sadalījums kopā ar budžeta jomu ir iekļauts 1. pielikumā.

2. diagramma. Pārkāpumi, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem, un saistītās summas, 2009.–2013. gads

2.2.1. Ieņēmumi

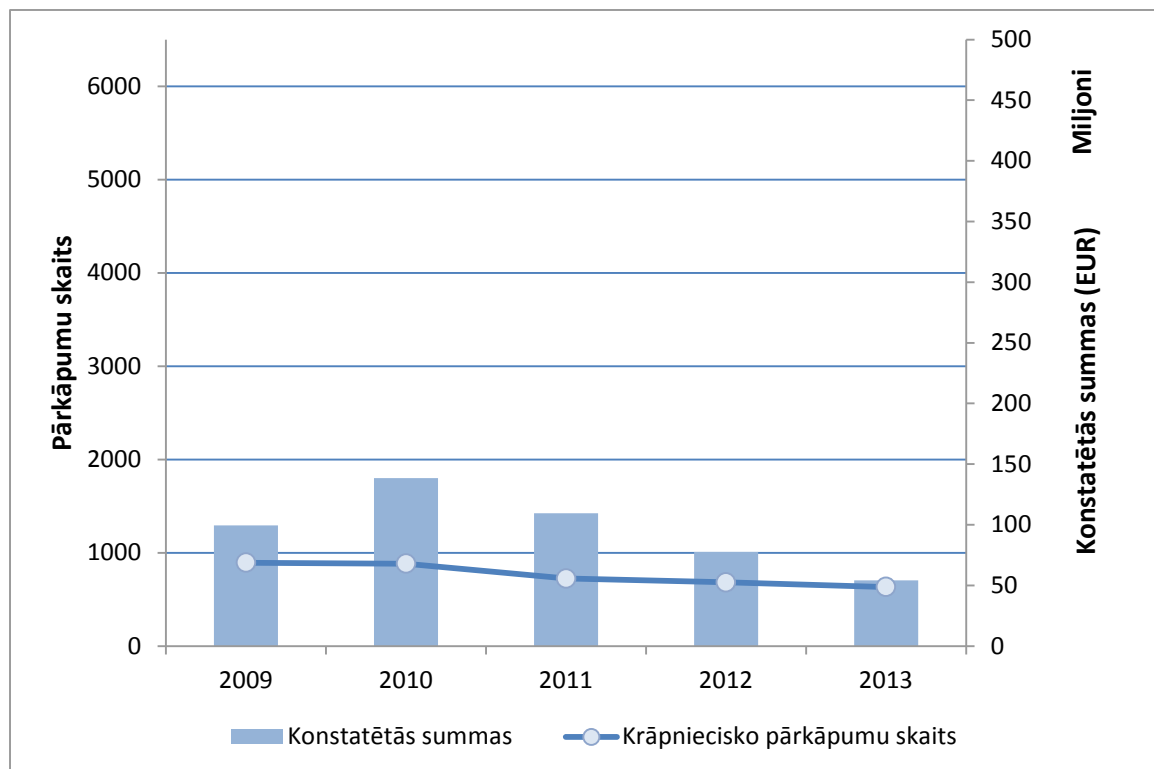
Tādu krāpšanas gadījumu skaits, par kuriem ziņots 2013. gadā (633), ir par 17 % mazāks nekā vidējais 2009.–2013. gadā ziņotais skaits (763). Kopējā konstatētā TPR summa, par kuru ziņots 2013. gadā, (54 miljoni EUR — 61 miljons kopā ar aplēstajām summām) ir par 44 % mazāka nekā vidējā aplēstā summa 2009.–2013. gada periodam (96 miljoni EUR)⁷.

2013. gadā gandrīz puse krāpšanas gadījumu (47 %) tika atklāti krāpšanas apkarošanas dienestu pārbaužu laikā, un 29 % — preču atmuitošanas laikā veiktās muitas kontroles rezultātā. Aptuveni 56 % visu ar krāpšanas gadījumiem saistīto TPR summu tika konstatētas krāpšanas apkarošanas dienestu veiktas pārbaudes laikā.

Analīze liecina, ka laikā no 2009. līdz 2013. gadam krāpšanas gadījumu skaits samazinājās, kā redzams 3. diagrammā.

⁷ Salīdzināšanas nolūkā rādītāji 2009.–2012. gada periodam balstās uz datiem, kas izmantoti ziņojumu sagatavošanai šajos gados.

3. DIAGRAMMA. TPR — krāpšanas gadījumi un ietekmētās konstatētās summas, 2009.–2013. gads

2.2.2. Izdevumi

Attiecībā uz ES izdevumiem būtiski pieauga to pārkāpumu skaits, par kuriem tika ziņots kā par krāpnieciskiem — 76 %. Tas vērojams galvenokārt dabas resursu jomā (kur pieaugums bija 175 %; sk. 2.2.2.1. punktu). Pieaugums redzams arī kohēzijas (15 %) un pirmspievienošanās (27 %) politikas jomā. Samazinājums vērojams tiešajos izdevumos (14 %). Saistītās summu svārstības ir mazāk skaidrojamas, kā jau minēts, jo tās ir samazinājušās visās jomās, izņemot lauksaimniecību (+10 %).

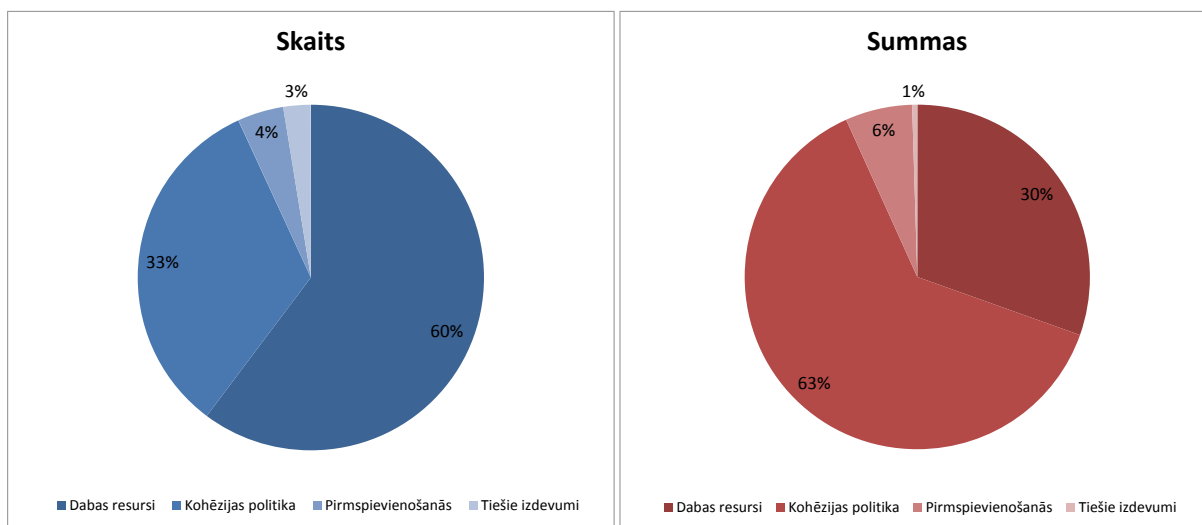
Ziņotie pārkāpumi bieži ir saistīti ar darījumiem, kuri notikuši citā finanšu gadā, nevis tajā, kurā tie atklāti un kurā par tiem ziņots. Vidējais noilgums ir aptuveni četri gadi no brīža, kad (iespējamais) krāpnieciskais darījums tika veikts, līdz laikam, kad par to tiek ziņots Komisijai⁸.

4. un 5. diagrammā redzami pārkāpumi, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem, un ar tiem saistītās summas pēc izdevumu jomas.

Atšķirībā no iepriekšējiem gadiem lielākā daļa pārkāpumu, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem (60 %), tika konstatēti lauksaimniecības jomā. Tomēr, tāpat kā iepriekšējos gados, lielākā daļa summu, kuras ietver pārkāpumus (63 %), ir kohēzijas politikā.

⁸ Vidēji no brīža, kad krāpnieciskais darījums notiek, līdz brīdim, kad to atklāj, paiet divi gadi un deviņi mēneši. Pēc tam vēl aptuveni piecpadsmit mēneši aizrit, līdz par pārkāpumu tiek ziņots Komisijai. Tomēr šos rādītājus būtiski ietekmē pārkāpumi, par kuriem tiek ziņots lauksaimniecības jomā (20 mēnešus pēc atklāšanas); kohēzijas politikā šis laikposms ir daudz īsāks (astoņi mēneši).

4. un 5. diagramma. Pārkāpumi, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem, pa budžeta jomām (izdevumi) — pēc skaita un summām

Konstatētais *modi operandi* (darbības veids) salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem būtiski neatšķirās. Viltotu vai falsificētu dokumentu vai deklarāciju izmantošana aizvien bija visbiežāk lietotā metode.

Tikai trīs pārkāpumi, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem, bija saistīti ar korupciju⁹.

Aptuveni 48 % pārkāpumu, par kuriem 2013. gadā tika ziņots kā par krāpnieciskiem, atklāja krāpšanas apkarošanas iestādes vai arī tos konstatēja kriminālizmeklēšanas vai citu ārējo pārbaužu laikā. 52 % gadījumu atklāja administratīvās kontroles sistēmas saskaņā ar nozaru regulās paredzētajiem noteikumiem. Tas apliecina, cik svarīga cīņā pret krāpšanu ir ārēja kontrole un cik nozīmīga ir spēcīga koordinācija ar pārvaldības un revīzijas iestādēm. Tas parāda arī, ka situācija koordinācijas jomā ir ievērojami uzlabojusies. Krāpšanas apkarošanas iestāžu izmeklēšanā vai kriminālizmeklēšanā atklāti iespējami krāpšanas gadījumi, kas saistīti ar lielām naudas summām, atspoguļojot to spēju mērķtiecīgi organizēt darbu un apliecinot stabilas izmeklēšanas spējas.

2013. gadā tikai viena dalībvalsts, proti, Īrija, nevienu pārkāpumu neklasificēja kā krāpniecisku. Atklāto gadījumu skaits dalībvalstīs joprojām ir dažāds¹⁰. Dalībvalstis, kuras atklāja un ziņoja par lielāko krāpniecisko pārkāpumu skaitu, ir šādas: Itālija, Rumānija, Bulgārija, Polija, Dānija un Grieķija (no 302 līdz 55 gadījumiem). Iesaistīto naudas summu izteismē augstākos rādītājus ziņoja Itālija, Polija, Rumānija, Grieķija un Vācija (no 68 līdz 24 miljoniem EUR). Par ļoti nelielu (mazāk nekā trīs visās izdevumu jomās) pārkāpumu skaitu ziņoja Beļģija, Lietuva, Luksemburga, Ungārija, Nīderlande, Somija un Zviedrija. Šīs atšķirības izriet no vairākiem faktoriem un atspoguļo ļoti dažādas pieejas (ne tikai attiecībā uz dalībvalstīm, bet pat attiecībā uz dažādām pārvaldēm vienā dalībvalstī). Dažas dalībvalstis

⁹ Divi kohēzijas politikā un viens lauksaimniecībā. Par šādu gadījumu atklāšanu ziņoja trīs dalībvalstis: Čehija, Latvija (kohēzijas politika) un Nīderlande (lauksaimniecība). Pēdējais gadījums attiecas uz 1999. finanšu gadu un ir saistīts ar citiem līdzīgiem gadījumiem, par kuriem iepriekšējos gados ziņoja Francija un Beļģija. Tā kā gadījums bija sarežģīts un tā izmeklēšana bija slepena, par to tika ziņots tikai 2013. gadā.

¹⁰ Sk. 1. pielikumu.

izmanto ievērojamus resursus, lai apkarotu krāpšanu; citas dod priekšroku finanšu korekcijas piemērošanai bez turpmākas iespējamā noziedzīgā nodarījuma izmeklēšanas.

No visiem pārkāpumiem, par kuriem pēdējos piecos gados ziņots kā par krāpnieciskiem, 8 % bija klasificēti kā krāpšana (konstatētās krāpšanas koeficients)¹¹. Šī proporcija ir dubultojusies salīdzinājumā ar 2012. gadu.

2.2.2.1. Dabas resursi (lauksaimniecība un lauku attīstība, kā arī zivsaimniecība)

Zivsaimniecības jomā tika gaidīts krass pārkāpumu pieaugums (+475 %), ņemot vērā programmu īstenošanas kavēšanos un nelielu līdz pagājušajam gadam ziņoto skaitu.

Lauksaimniecības jomā aina ir sarežģītāka, jo pārkāpumi, par kuriem ziņoja četras dalībvalstis (Bulgārija, Dānija, Itālija un Rumānija), veido aptuveni 75 % no kopējo tādu pārkāpumu skaita, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem, taču arī piecās citās valstīs (Čehijā, Grieķijā, Spānijā, Francijā un Polijā) pieauga kā to pārkāpumu skaits, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem.

Dānijas ziņotie gadījumi ir 2012. gadā uzsāktās izmeklēšanas turpinājums. Aizdomas par krāpšanu attiecas uz gadījumiem, kas saistīti ar mēslošanas līdzekļu valsts ierobežojumu savstarpējas atbilstības prasību nepildīšanu. Administratīvās procedūras par savstarpēju atbilstību turpinās, un daudzos gadījumos galīgo spriedumu pieņem tiesa.

Rumānijā un Bulgārijā sistēmā tika konstatēti vairāki trūkumi, kas veicināja papildu pārbaudes, un rezultātā tika atklāts vairāk pārkāpumu.

Itālijā ir lielākais tādu pārkāpumu skaits, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem (213). Aptuveni trešdaļa to ir plašas izmeklēšanas rezultāts. Tomēr ievērojams to skaits var būt krāpšanas klasifikācijas pārlietu centīgas piemērošanas rezultāts — šiem gadījumiem nākamajos gados jāvelta papildu uzraudzība.

Pieaugošs ziņoto krāpniecisko pārkāpumu skaits skar gan Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu¹², gan Lauku attīstības fondu¹³. Uz abiem fondiem attiecas 18 % ziņoto gadījumu.

Gandrīz 30 % krāpniecisko pārkāpumu bija saistīti ar viltotu vai falsificētu dokumentu vai deklarāciju izmantošanu.

Krāpšanas apkarošanas dienestu atklāto iespējamo krāpniecisko pārkāpumu koeficients 2013. gadā salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem pieauga līdz 44 %, bet kriminālizmeklēšanas koeficients saglabājās stabils (8 %). Tas īpaši attiecas uz Itālijas un Dānijas ziņotajiem rezultātiem.

¹¹ Konstatētās krāpšanas koeficients ir konstatētās krāpšanas gadījumu kopējā skaita procentuālā daļa attiecībā pret kopējo to pārkāpumu skaitu, par kuriem piecu gadu periodā ziņots kā par krāpnieciskiem (aizdomas par krāpšanu vai konstatēta krāpšana).

¹² ELGF.

¹³ ELFLA.

Lauksaimniecībā konstatētais krāpšanas koeficients pieauga salīdzinājumā ar 2012. gadu: tas saglabājās 7 % apmērā no visiem 2009.–2013. gadā ziņotajiem gadījumiem (6 % — 2012. gadā).

2.2.2.2. Kohēzijas politika (2007.–2013. gada un 2000.–2006. gada plānošanas periods)

Lai gan ziņoto krāpniecisko pārkāpumu skaits pieauga par 15 % salīdzinājumā ar 2012. gadu, pirmo reizi kohēzijas politika nebija budžeta izdevumu joma ar lielāko tādu pārkāpumu skaitu, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem. Tomēr saistītās summas joprojām atspoguļo kopsummas lielāko daļu, kaut arī tās samazinās.

Atbilstoši 2012. gadā akcentētajām tendencēm Eiropas Reģionālās attīstības fondā (ERAF) 2013. gadā vērojama vislielākā ziņoto krāpniecisko pārkāpumu daļa. Tomēr pēdējos piecos gados to pārkāpumu skaits, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem, bija gandrīz tāds pats kā Eiropas Sociālajam fondam (ESF) un ERAF. Skaitliskā izteiksmē ERAF vienmēr atspoguļo lielāko daļu (jo nodrošina lielākas finansējuma summas atbalstītajiem projektiem).

Lielāko daļu krāpniecisko pārkāpumu (55 %) atklāja ES tiesību aktos noteiktā kontroles sistēma, nevis kriminālizmeklēšana vai krāpšanas apkarošanas dienesti. Tas turpina jau 2012. gadā iezīmēto tendenci, taču atspoguļo pārsteidzošas pārmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējo plānošanas periodu (2000.–2006. g.), kad krāpnieciskos pārkāpumus atklāja gandrīz vienīgi krāpšanas apkarošanas izmeklēšanā un kriminālizmeklēšanā.

Komisijas darbs, lai veicinātu krāpšanas apzināšanu kohēzijas politikā, pēdējos gados, šķiet, atmaksājas, tomēr iepriekš aprakstītajai tendencei ir nepieciešama papildu konsolidācija¹⁴. Finanšu summu izteiksmē visievērojamākie krāpnieciskie pārkāpumi joprojām tiek atklāti kriminālizmeklēšanas un krāpšanas apkarošanas dienestu veiktas izmeklēšanas laikā (76 %).

Laiks krāpniecisko pārkāpumu ziņošanai pēc to atklāšanas saglabājas nemainīgs — vidēji astoņi mēneši. Pārkāpumi vidēji tika atklāti divus gadus un sešus mēnešus pēc to sākuma.

Atklāto krāpšanas gadījumu proporcija kohēzijas politikā ir pieaugusi salīdzinājumā ar 2012. gadu; 11 % pārkāpumu, par kuriem 2009.–2013. gada periodā tika ziņots kā par krāpnieciskiem, tika norādīti kā tādi, pamatojoties uz gala lēmumiem Grieķijā, Vācijā, Polijā un Slovēnijā (2012. gadā šis rādītājs bija 3 %).

2.2.2.3. Pirmspievienšanās politika (Pirmspievienšanās palīdzība (*PAA*) un Pirmspievienšanās palīdzības instruments (*IPA*))

PAA jomā to pārkāpumu skaits, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem, saglabājās iepriekšējā gada līmenī, lai gan kopš 2009. gada tas samazinājās. Rumānija un

¹⁴ Par kohēzijas politiku atbildīgie Komisijas dienesti kopā ar *OLAF* kopš 2008. gada īsteno kopīgu stratēģiju krāpšanas apkarošanai.

Bulgārija ir valstis, kuras ziņoja par krāpnieciskiem pārkāpumiem *PAA* jomā — galvenokārt lauku attīstībā¹⁵.

Krāpniecisko pārkāpumu skaits un ar *IPA* saistītās pārkāpumu summas pieauga salīdzinājumā ar 2012. gadu. Šo pieaugumu var uzskatīt par normu, jo *IPA* pārkāpumu ziņošana ir uzsākta tikai pēdējos gados. Lielāko krāpniecisko pārkāpumu skaitu ziņoja Turcija. Lielākās krāpnieciskās summas tika reģistrētas saistībā ar pārejas atbalstu, iestāžu veidošanu un lauku attīstību.

2.2.2.4. Komisijas tieši pārvaldīti izdevumi

Komisijas tieši pārvaldītie izdevumi tiek analizēti, pamatojoties uz datiem Komisijas dienestu izsniegtajos iekasēšanas rīkojumos.

Saskaņā ar uzkrājumu grāmatvedības sistēmu (*ABAC*) 2013. gadā Komisijas dienesti 25 iekasēšanas rīkojumus klasificēja kā tādus, kuri ir aizdomīgi attiecībā uz krāpšanu, un ziņoja par tiem *OLAF*. To kopsumma bija 1,2 miljoni EUR — mazāka nekā iepriekšējā gadā.

2.2.3. Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) rezultāti¹⁶

OLAF 2013. gadā uzsāka 253 izmeklēšanas un 34 koordinēšanas lietas un slēdza 293 lietas (164 no tām ar ieteikumiem).

Valsts iestādēm nosūtīja 85 ieteikumus uzsākt tiesvedību, ieteica atgūt aptuveni 402,8 miljonus EUR, no kuriem 84,9 miljoni EUR bija saistīti ar ieņēmumiem, bet 317,9 miljoni — ar izdevumiem (sk. 2. tabulu).

2. tabula. Summas, ko ieteikts atgūt 2013. gadā pēc *OLAF* veiktajām izmeklēšanām¹⁷

Joma	leteicamā summa
	miljonos EUR
Muitas pārkāpumi	84.9
Struktūrfondi	111.7
Lauksaimniecības fondi	34.4
Ārējā palīdzība	100.4
Centralizētie izdevumi	4.5
Jauni finanšu instrumenti	66.3
ES personāls	0.6
KOPĀ	402.8

2.3. Pārkāpumi, par kuriem nav ziņots kā par krāpnieciskiem

Komisijai 2013. gadā ziņoja par 14 170 pārkāpumiem, kas nav krāpnieciski (aptuveni par 16 % vairāk nekā 2012. gadā). Rādītāji pieauga visās jomās, izņemot pirmspievienošanās jomu. Saistītā finansiālā ietekme samazinājās par aptuveni 1,84 miljardiem EUR (par 38 %

¹⁵ *SAPARD*.

¹⁶ Pilnu aprakstu sk. “*OLAF* 2013. gada pārskats”. http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/2013/olaf_report_2013_en.pdf

¹⁷ Turpat, 16. attēls, 21. lpp.

mazāk nekā 2012. gadā), bet ievērojams pieaugums vērojams lauksaimniecībā (sk. 2.3.2. punktu), kā redzams 3. tabulā.

3. tabula. Pārkāpumi, par kuriem 2013. gadā nav ziņots kā par krāpnieciskiem¹⁸

Kohēzijas politika	4,672	15%	1,178.0	-49%	2.06%
<i>Kohēzija 2007.–2013. gadam</i>	4,223	31%	1,012.4	-36%	1.88%
<i>uktūrfondi 2000.–2006. gadam (ietverot Kohēzijas fondu)</i>	449	-48%	165.6	-77%	4.95%
Pirmspievienošanās	187	-15%	46.6	1%	5.60%
<i>Pirmspievienošanās palīdzība (2000.–2006. gads)</i>	148	-27%	45.4	1%	161.57%
<i>Pirmspievienošanās instruments (2007.–2013. gads)</i>	39	129%	1.2	20%	0.15%
Tiešie izdevumi	2,220	35%	80.7	-32%	0.55%
Kopējie izdevumi	10,026	21%	1,507.6	-42%	1.15%

Budžeta joma (ieņēmumi)	Pārkāpumu skaits, par kuriem nav ziņots kā par krāpnieciskiem	Atšķirība salīdzinājuma ar 2012. gadu	Saistītās summas (miljonus EUR)	Atšķirība salīdzinājuma ar 2012. gadu	Kā % no 2013. gadā iekasēto TPR bruto summas
ieņēmumi (tradicionālie pašu resursi)*	4,144	6%	327.4	-12%	1.57%
* Saistītās summas ietver dalībvalstu aplēses					
KOPĀ	14,170	16%	1,835.0	-38%	/

2. pielikumā sniegts visu to pārkāpumu sadalījums, par kuriem kā tādiem, kas nav krāpnieciski, dalībvalstis ziņoja 2013. gadā, un budžeta joma.

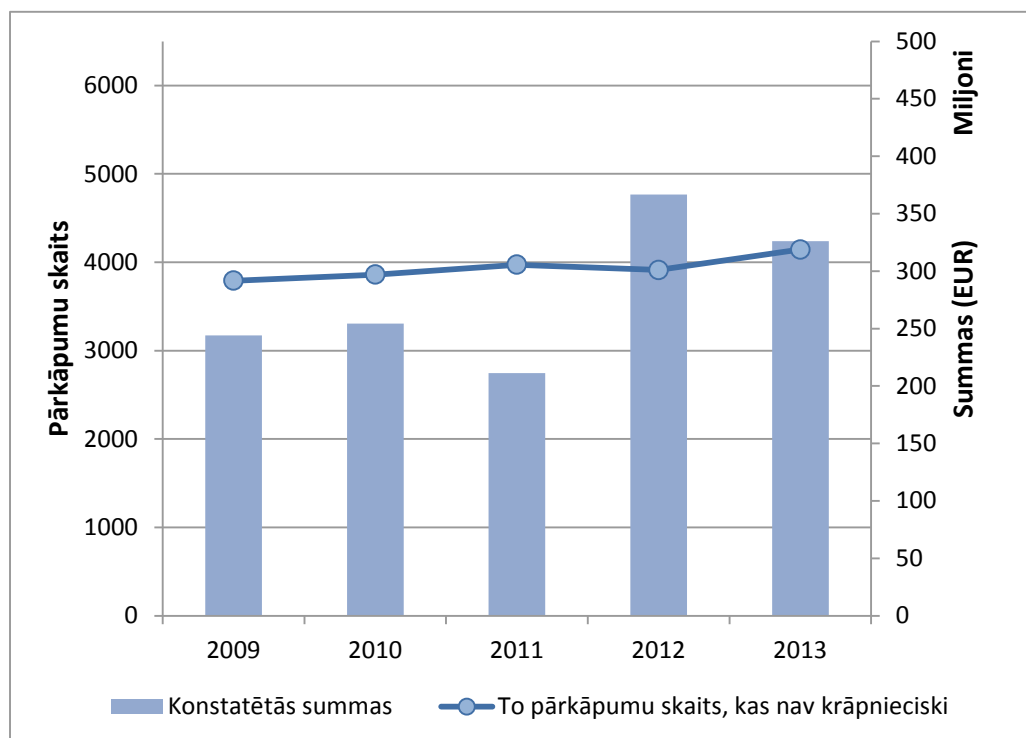
2.3.1. Ieņēmumi

To pārkāpumu skaits, par kuriem ziņoja 2013. gadā (4144), ir par 5 % lielāks nekā vidējais 2009.–2013. gadā ziņotais pārkāpumu skaits (3936)¹⁹. Kopējā ziņotā konstatētā TPR summa (326–327 miljoni EUR kopā ar aplēstajām summām) bija par 16 % lielāka nekā vidējā aplēstā summa 2009.–2013. gada periodam (280 miljoni EUR).

¹⁸ Sk. 4. zemsvītras piezīmi.

¹⁹ Salīdzināšanas nolūkā rādītāji 2009.–2012. gada periodam balstās uz datiem, kas izmantoti ziņojumu sagatavošanai šajos gados.

6. DIAGRAMMA. TPR — to pārkāpumu gadījumi, par kuriem nav ziņots kā par krāpnieciskiem, un ietekmētās summas, 2009.–2013. gads

Lielāko daļu pārkāpumu (56 %) un konstatēto TPR summu (56 %) 2013. gadā atklāja pēcmuitošanas kontrolē.

2.3.2. Izdevumi

To pārkāpumu skaita pieaugums, par kuriem netika ziņots kā par krāpnieciskiem, attiecas uz visām ES budžeta izdevumu jomām, izņemot pirmspievienotās jomu.

Tomēr šo ziņoto pārkāpumu pieaugumu līdzsvaros ievērojams attiecīgo summu samazinājums, īpaši kohēzijas politikas jomā. Būtisks pieaugums tika novērots dabas resursu politikas jomā (galvenokārt saistīts ar lauku attīstību un tās programmu īstenošanas norisi, kā arī biežākām pārbaudēm, ko noteica Eiropas Revīzijas palātas un Komisijas pēdējos gados veiktie atklājumi) un tiešajos izdevumos.

3. ATGŪŠANA UN CITI NOVĒRŠANAS UN LABOŠANAS PASĀKUMI

Ievērojams aspekts ES finansiālo interešu aizsardzībā ir saistīts ar dažādu mehānismu izmantošanu, lai novērstu un labotu krāpšanu un citus pārkāpumus, tādējādi nodrošinot budžeta īstenošanu atbilstīgi pareizas finanšu pārvaldības principiem²⁰.

Saskaņā ar dalīto pārvaldību Komisija ir pilnvarota pieņemt šādus pasākumus:

²⁰ Šajā iedaļā ir sniegti dati, kas publicēti Komisijas gada pārskatos, t. i., Savienības pārskata 6. paskaidrojumā; vēl ir gaidāma Eiropas Revīzijas palātas revīzija.

- novēršanas pasākumi: maksājumu pārtraukšana (pārceļot maksāšanas termiņu atpakaļ uz laiku līdz pat sešiem mēnešiem)²¹; visu vai daļas starposma maksājumu dalībvalstij atlikšana²²;
- labošanas pasākumi: ja attiecīgā dalībvalsts neveic pieprasītos pasākumus, Komisija var nolemt piemērot finanšu korekcijas²³. Par izdevumiem, kas neatbilst piemērojamiem noteikumiem, vai nu izdod iekasēšanas rīkojumu, vai tos atvelk no nākamā maksājuma pieprasījuma.

Dati par dalībvalstu tiešo atgūšanu no labumguvējiem ir pieejami tikai daļēji²⁴ un ir iekļauti Komisijas dienestu darba dokumentā “Pārskatu statistiskais novērtējums”.

Dati par citiem pārvaldības veidiem, kas nav dalītā pārvaldība (jo īpaši attiecībā uz tiešajiem izdevumiem), pārsvarā attiecas uz Komisijas dienestu izdotajiem iekasēšanas rīkojumiem vai atvilkumiem no izmaksu pieprasījumiem.

3.1. Izdevumi: novēršanas mehānismi

3.1.1. Pārtraukšana 2013. gadā

Komisija 2013. gadā pieņēma 217 lēmumus pārtraukt maksājumus kohēzijas politikas jomā (ietverot gandrīz 5 miljardus EUR — līdzīgi iepriekšējam gadam). No tiem 131 lēmums 2013. gada beigās joprojām bija atvērts (ietverot gandrīz 2 miljardus EUR).

Pārtraukšanas gadījumi 2013. gadā ir norādīti 4. tabulā, kas atspoguļo arī to, ka ir veikta būtiska novēršanas darbība, īpaši saistībā ar ERAF/ Kohēzijas fondu, kas veido vairāk nekā 72 % no gadījumiem un aptuveni 87 % no attiecīgajām kopsummām.

4. tabula. Pārtraukšanas gadījumi, ko Komisijas dienesti risinājuši 2013. gadā

2007.–2013. gada plānošanas periods	ERAF/Kohēzijas fonds		ESF		EZF		Kopā	
	Gadījumu skaits	Summa (miljonos EUR)	Gadījumu skaits	Summa (miljonos EUR)	Gadījumu skaits	Summa (miljonos EUR)	Gadījumu skaits	Summa (miljonos EUR)
Atvērts 31.12.2012.	38	1,638	15	181	30	108	83	1,927
Jauni gadījumi 2013. gadā	220	4,242	25	349	20	339	265	4,930
Slēgti gadījumi 2013. gadā	157	4,272	20	258	40	350	217	4,880
Atvērti gadījumi 31.12.2013.	101	1,608	20	272	10	97	131	1,977

3.1.2. Atlikšana

Viens no diviem atlikšanas lēmumiem attiecībā uz ERAF, kurš 2012. gada beigās joprojām bija spēkā, līdz 2013. gada beigām tika atcelts²⁵, bet otrs joprojām bija spēkā²⁶. 2013. gadā

²¹ Būtisku trūkumu gadījumi dalībvalstu pārvaldības un kontroles sistēmās 2007.–2013. gada plānošanas periodā vai apstiprinātos izdevumos, kas saistīti ar būtiskiem pārkāpumiem.

²² Piemērots trijos gadījumos: a) ir pierādījumi par būtiskiem trūkumiem pārvaldības un kontroles sistēmā, bet nekādi labošanas pasākumi nav veikti; b) apstiprinātie izdevumi ir saistīti ar būtisku pārkāpumu; vai c) dalībvalsts ir būtiski pārkāpusi savas pārvaldības un kontroles saistības.

²³ Finanšu korekcijām ir trīs galvenie posmi: a) *progresā*: pakļauts izmaiņām, kurām dalībvalsts formāli nav piekritusi; b) *apstiprināts/nolemts*: dalībvalsts piekritusi vai nolemts ar Komisijas lēmumu; c) *īstenots*: veic finanšu korekcijas un labo nepamatoti radītos izdevumus.

²⁴ Izrietoši grozījumi tiesiskajā regulējumā ir būtiski mainījuši ziņošanas noteikumus pašreizējam plānošanas periodam.

tika pieņemti četri jauni atlikšanas lēmumi²⁷. Vēl divi jauni atlikšanas lēmumi tika pieņemti 2014. gada janvārī²⁸.

Viens no diviem 2012. gadā pieņemtajiem atlikšanas lēmumiem attiecībā uz ESF, kurš 2012. gada beigās joprojām bija spēkā, tika atcelts 2013. gadā²⁹, bet otrs palika spēkā³⁰. 2013. gadā tika pieņemti 11 atlikšanas lēmumi, un visi, izņemot vienu³¹, 2013. gada beigās joprojām bija spēkā³². Viens 2011. gadā pieņemts atlikšanas lēmums 2013. gada beigās joprojām bija spēkā³³.

3.2. Izdevumi: finanšu korekcijas un atgūšana 2013. gadā

Komisijas apstiprinātie labošanas pasākumi *vis-à-vis* dalībvalstīm un atbalsta saņēmējiem 2013. gadā pieauga salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu (par 20 %), bet īstenotie samazinājās (par 24 %) — galvenokārt kohēzijas politikas jomā un īpaši saistībā ar ERAF (kur tie samazinājās par 40 %, sk. 5. tabulu).

5. tabula. Finanšu korekcijas un atgūšana pa budžeta jomām, 2013.–2012. gads

Budžeta joma	Apstiprināts/nolemts (miljonos EUR)				Īstenots (miljonos EUR)			
	Finanšu korekcijas	Atgūšana	Kopā	Atšķirība 2013./2012. gadā	Finanšu korekcijas	Atgūšana	Kopā	Atšķirība 2013./2012. gadā
Lauksaimniecība	1,090	380	1,470	71%	711	312	1,023	3%
ELGF	843	171	1,014	59%	481	155	636	-18%
Lauku attīstība	247	209	456	106%	230	157	387	72%
Kohēzijas politika	1,402	83	1,485	-10%	1,759	81	1,840	-40%
ERAF	337	1	338	-65%	622		622	-74%
Kohēzijas fonds	220		220	8%	277		277	34%
ESF	834	40	874	106%	842	40	882	105%
ZVFI/EZF	10	24	34	1600%	4	23	27	2600%
ELVGF vadība	1	2	3	-91%	14	2	16	-20%
Cita		16	16	-16%		16	16	45%
Iekšējās politikas jom	3	393	396	57%	3	398	401	74%
Ārējās politikas jomas		93	93	-13%		93	93	-6%
Pārvalde		6	6	-14%		6	6	-33%
Kopā 2013. gadā	2,495	955	3,450	20%	2,473	890	3,363	-24%
<i>Kopā 2012. gadā</i>	<i>2,172</i>	<i>695</i>	<i>2,867</i>		<i>3,742</i>	<i>678</i>	<i>4,419</i>	
<i>Atšķirība 2013./2012. g.</i>	<i>15%</i>	<i>37%</i>	<i>20%</i>		<i>-34%</i>	<i>31%</i>	<i>-24%</i>	

Sadalījums pa dalībvalstīm attiecībā uz finanšu korekcijām, kas 2013. gadā īstenotas, pamatojoties uz dalīto pārvaldību, ir atspoguļots 3. pielikumā.

²⁵ Vācija.

²⁶ Itālija.

²⁷ Trīs ar Spāniju saistītie 2013. gada beigās joprojām bija spēkā, viens (Igaunija) tika atcelts pirms gada beigām.

²⁸ Spānija.

²⁹ Čehija.

³⁰ Slovākija.

³¹ Vācija.

³² Beļģija, Čehija, Spānija, Francija, Itālija, Slovākija un Apvienotā Karaliste.

³³ Francija.

3.3. Atgūšana saistībā ar pašu resursu ieņēmumiem

Aptuveni 98 % no visām noteiktajām TPR summām tika iekasēti bez īpašām problēmām. Pārējie 2 % attiecas uz krāpšanas un pārkāpumu gadījumiem. Dalībvalstīm ir jāatgūst nesamaksātās TPR summas un jāreģistrē tās *OWNRES* datubāzē. 2013. gadā atgūstamā summa par krāpšanu un pārkāpumiem, kas ietver TPR un pārsniedz 10 000 EUR, bija 380 miljoni EUR. No šīs summas dalībvalstis jau bija atguvušas 234 miljonus EUR par gadījumiem, kuri tika atklāti 2013. gadā, sasniedzot 2013. gada atgūšanas koeficientu 62 %, kas ir pēdējos desmit gados labākais ziņotais atgūšanas rezultāts. Turklāt dalībvalstis turpināja atgūšanas procedūras attiecībā uz iepriekšējo gadu gadījumiem. 2013. gadā to atgūtā apvienotā kopsumma bija aptuveni 130 miljonu EUR par krāpšanas un pārkāpumu gadījumiem, kuri tika atklāti laikā no 1989. līdz 2012. gadam.

Vispārējais vēsturiskais atgūšanas koeficients (1989.–2010. g.) ir 75 %, aprēķinot ņemot vērā tikai slēgtos gadījumus, attiecībā uz kuriem dalībvalstis ir izpildījušas atgūšanas uzdevumu.

Klasifikāciju, kad gadījums tiek atzīts par krāpniecisku, var izmantot kā rādītāju atgūšanas rezultātu prognozēšanai. Atgūšana krāpnieciskos gadījumos kopumā ir mazāk sekmīga nekā pārkāpumu gadījumā (atgūšanas koeficients ir 24 % salīdzinājumā ar 68 %).

Dalībvalstu TPR atgūšanas pasākumus uzrauga, izmantojot TPR pārbaudes un procedūru, kas paredz ziņot Komisijai par visām summām, kuras pārsniedz 50 000 EUR un kuras dalībvalstis beigās atzīst par neatgūstamām. Dalībvalstis finansiāli atbild par TPR neatgūšanu valstu atgūšanas pasākumos konstatētu trūkumu dēļ.

4. PRETKRĀPŠANAS POLITIKA ES LĪMENĪ

4.1. Komisijas 2013. gadā īstenotās pretkrāpšanas politikas iniciatīvas

4.1.1. Regula Nr. 883/2013 par OLAF veiktu izmeklēšanu

OLAF regula, kas nosaka šā biroja darbību, stājās spēkā 2013. gada 1. oktobrī³⁴. Ar to pastiprina attiecīgo personu tiesības *OLAF* izmeklēšanā un precizē liecinieku tiesības. Tajā arī skaidro, kā jāīsteno izmeklēšanas procedūras. Turklāt ar to pastiprina *OLAF* un ES dalībvalstu informācijas apmaiņas pienākumu. Dalībvalstīm tagad ir jāizveido krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienests (*AFCOS*), lai veicinātu efektīvu sadarbību un informācijas apmaiņu ar *OLAF*, ietverot arī ar darba procesu saistītu informāciju. *OLAF* palīdz un sniedz ieteikumus dalībvalstīm jauno pienākumu īstenošanas procesā. Regula ietver arī noteikumus sadarbībai ar ES tiesību aktu īstenošanas iestādēm un trešām valstīm³⁵.

4.1.2. Priekšlikums direktīvai par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības

Komisija 2012. gadā iesniedza priekšlikumu direktīvai par ES finanšu interešu aizsardzību, izmantojot krimināltiesības³⁶. Direktīvas mērķis ir stiprināt tiesisko regulējumu šajā jomā, izveidojot vienotus pamatnoteikumus noziedzīgu nodarījumu definēšanai, sankcijām un laika

³⁴ Papildu informāciju sk.: http://ec.europa.eu/anti_fraud/about-us/legal-framework/memo_en.htm

³⁵ Sk. arī Komisijas dienestu darba dokumentu "Līguma 325. panta īstenošana dalībvalstīs 2013. gadā".

³⁶ COM(2012) 363 *final*.

ierobežojumiem šādiem noziegumiem. Padome 2013. gada 6. jūnijā ratificēja vispārīgās pamatnostādnes, un Eiropas Parlaments 2014. gada 16. aprīlī pieņēma ziņojumu pirmajā lasījumā.

4.1.3. Priekšlikums par Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidi

Komisija 2013. gada 17. jūlijā pieņēma priekšlikumu regulai par Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidi³⁷. Iniciatīva balstās uz LESD 86. pantu. EPPO būs pilnvarota veikt izmeklēšanu, ierosināt lietu un saukt pie atbildības noziegumos, kuri skar ES finanšu intereses, kā noteikts paredzētajā krāpšanas apkarošanas direktīvā³⁸, un nodrošināt, ka šāda darbība tiek veikta saskaņotā, neatkarīgā un efektīvā veidā. Saskaņā ar priekšlikumu EPPO veidos centrālais līmenis, kurā būs ierobežots Eiropas prokuroru skaits, un decentralizēts līmenis, ko veidos Eiropas pilnvaroti prokurori dalībvalstīs. Pilnvarotie prokurori izmeklēšanas galvenokārt veiks decentralizētajā līmenī, bet konkrētus svarīgus lēmumus pieņems centrālajā līmenī. EPPO pilnvaras līdzsvaros spēcīgas aizstāvības tiesības, kā to garantē dalībvalstu tiesību akti, ES tiesību akti un Pamattiesību harta. Sarunas Padomē 2013. gada beigās joprojām turpinājās.

4.1.4. Cīņa korupcijas apkarošanai ES

Komisija 2011. gadā iesniedza vispārēju ES pretkorupcijas politiku³⁹ un aicināja lielāku uzmanību pievērst korupcijai vairākās politikas jomās. Tā akcentēja ciešāku sadarbību, modernizētus noteikumus noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijai, pārskatītus publiskā iepirkuma tiesību aktus, uzlabotu statistiku par noziedzību un nosacījumu labāku izmantošanu sadarbības un attīstības politikas jomās.

Komisija ir apņēmusies reizi divos gados publicēt ES pretkorupcijas ziņojumu. Pirmais ziņojums tika pieņemts 2014. gada februārī⁴⁰. Tas paredz pastiprināt pretkorupcijas pasākumus ES un stiprināt dalībvalstu savstarpējo uzticību. Tas arī nosaka ES mēroga tendences, veicina labākās prakses apmaiņu un sagatavo pamatu turpmākajiem ES politikas pasākumiem. Korupcija publiskajos iepirkumos ir pirmā ziņojuma visaptveroša tēma un papildina pētījumu "Korupcijas izmaksu noteikšana publiskā iepirkuma jomā", ar kuru OLAF iepazīstināja 2013. gadā⁴¹.

4.1.5. Pretkrāpšanas politika muitā

4.1.5.1. Savstarpējā administratīvā palīdzība (MAA) — priekšlikums Regulas (EK) Nr. 515/97 grozījumiem

Komisija 2013. gada 25. novembrī pieņēma priekšlikumu Regulas (EK) Nr. 515/97⁴² grozījumiem. Mērķis ir veicināt krāpšanas atklāšanu muitā un pastiprināt cīņu pret to, uzlabojot datu pieejamību, novēršot dubultas datu aizsardzības uzraudzības neefektivitāti, nodrošinot liecību pieļaujamību dalībvalstu tiesvedībās un uzlabojot datu konfidencialitāti.

³⁷ COM(2013) 532.

³⁸ Sk. 4.1.2. punktu.

³⁹ Komisijas 2011. gada 6. jūnija Paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai — Korupcijas apkarošana Eiropas Savienībā, COM (2011) 308 galīgā redakcija.

⁴⁰ COM(2014) 38 *final*, 3.2.2014.

⁴¹ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/anti-fraud-policy/research-and-studies/pwc_olaf_study_en.pdf

⁴² COM(2013) 796.

Eiropas Parlaments pieņēma lēmumu 2014. gada aprīlī⁴³. Sarunas Padomē joprojām turpinās.

4.1.5.2. Kopīgās muitas operācijas (*JCO*)

Kopīgās muitas operācijas ir koordinēti un mērķorientēti operatīvie pasākumi, ko ierobežotā laikposmā dalībvalstu un trešo valstu muitas iestādes īsteno, lai apkarotu preču pārrobežu kontrabandu.

Savstarpējās palīdzības ietvaros *OLAF* starp ES muitas pārvaldēm un Komisiju nodrošina IT platformu, IT lietojumprogrammas un operāciju telpu dalībvalstu lietošanai, lai īstenotu *JCO*. *OLAF* 2013. gadā atbalstīja turpmāk norādītos pasākumus vai iesaistījās to organizēšanā.

*JCO HELIOS*⁴⁴: tās mērķis ir cīņa pret nelikumīgām darbībām jūrā⁴⁵ ar precēm, kuras apliktas ar augstu nodokli, un nelegālām narkotikām, un/vai citām aizliegtām/sensitīvām precēm.

*JCO HALYARD*⁴⁶: galvenais mērķis ir identificēt jahtas un citus kuģus, noteikt to atrašanās vietu, pārtvert tos un pastiprināt to kontroli⁴⁷, ja rodas aizdomas par nelegālu narkotiku un/vai citu aizliegtu/sensitīvu preču (tostarp cigarešu) pārvadāšanu. Apvienotajā Karalistē muitas iestādes konfiscēja 124 kg kokaīna.

*JCO WAREHOUSE*⁴⁸: tās mērķis ir akcīzes preces tranzīta pārvadājumā un akcīzes preces, kuras importē saskaņā ar 42. procedūru un pēc tam iekļauj akcīzes preču aprites un kontroles sistēmā (*EMCS*) akcīzes nodokļu un PVN atlikšanas režīmā. Tā bija pirmā reize, kad nodokļu iestādes Eiropas līmenī tika iesaistītas visā *JCO* norisē. Rezultātā tika konfiscēti 45 miljoni kontrabandas cigarešu, gandrīz 140 000 litru dīzeļdegvielas un aptuveni 14 000 litru degvīna par kopējo aplēsto summu 9 miljoni EUR, kas netiktu iekasēta muitas nodevās un nodokļos.

*JCO ROMOLUK*⁴⁹: tās mērķis ir cigarešu un alkohola kontrabanda. Turklāt tā aizsāka procesu, lai pastiprinātu vairāku aģentūru sadarbību⁵⁰. Sadarbība ar robežsargiem un *Frontex* veicināja vairāk konfiskāciju uz zaļās robežas un iekšzemē, izmantojot mobilās kontroles grupas. Tika konfiscēti aptuveni 23 miljoni kontrabandas cigarešu, novēršot iespējamās muitas nodevu un nodokļu zaudējumus ES aptuveni 4,6 miljonu EUR vērtībā.

⁴³ A7-2041/2014.

⁴⁴ Kopīga reģionāla jūrnieceības muitas operācija, kurā iesaistīti Itālijas, Spānijas un Francijas muitas dienesti.

⁴⁵ Vidusjūras rietumdaļā starp Gibraltāru un Sicīliju.

⁴⁶ Kopīga reģionāla muitas operācija jūras uzraudzībā, iesaistot Beļģiju, Franciju, Īriju, Nīderlandi, Portugāli, Spāniju, Vāciju un Apvienoto Karalisti (tostarp Gibraltāru, Gērnziju, Džersiju un Menas salu).

⁴⁷ Kuģošana no Dienvidamerikas, Karību jūras reģiona, Rietumāfrikas un Ziemeļāfrikas uz Eiropas zonu.

⁴⁸ *OLAF* un Lietuva organizēja šo *JCO*, iesaistot visas 28 dalībvalstis.

⁴⁹ Šo reģionālo *JCO OLAF* organizēja kopā ar Rumāniju, un tā tika īstenota pie Rumānijas/Moldovas un Rumānijas/Ukrainas robežas.

⁵⁰ Tikai iesaistīti arī *FRONTEx*, *EUROPOL* un *EUBAM* spēki.

Papildus *JCO* pasākumiem *OLAF* atbalstīja projektu *PCA DISMANTLE*⁵¹, kuru īstenoja 2013. gadā.

4.1.5.3. Nepietiekamas novērtēšanas iniciatīva

Pazemināta vērtējuma krāpšana muitas jomā nozīmē nepareizu preču vērtības aprakstu, lai izvairītos no pilna muitas nodevu un nodokļu maksājuma, importējot preces ES. Šai krāpšanai ir tieša ietekme gan uz ES budžetu, gan valstu nodokļu ieņēmumiem, un tā veicina tirdzniecības traucējumus, kas rada grūtības tām dalībvalstīm, kuras īsteno stingrāku kontroli attiecībā uz deklarētajām muitas vērtībām.

OLAF kopā ar vairākām dalībvalstīm uzsāka iniciatīvu, lai novērstu šo iesīkstējušo un sarežģīto parādību un veicinātu koordināciju/sadarbību un līdzvērtīgi aizsargātu ES finansiālās intereses. Tā balstās uz tirdzniecības plūsmu analīzi, un tās mērķis ir atklāt aizdomīgus modeļus un identificēt īpašus mērķus uz risku balstītām pārbaudēm, koordinēt kontroles stratēģijas un beigās panākt izmeklēšanu un apsūdzību.

Šī iniciatīva 2014. gadā pāries darbības fāzē.

4.1.5.4. Krāpšanas apkarošanas informācijas sistēma (*AFIS*)

AFIS galvenais mērķis ir uzlabot sadarbību ar partneriem, lai palīdzētu tiem pareizi piemērot ES muitas tiesību aktus. Dalībvalstis lieto *AFIS*, lai ziņotu par krāpšanas gadījumiem un pārkāpumiem. Līdz 2013. gada beigām *AFIS* bija iesaistījušies 8642 reģistrētie galalietotāji 1670 dalībvalstu, trešo valstu, starptautisko organizāciju, Komisijas un citu ES iestāžu dienestos.

AFIS lietotāji 2013. gadā bija apmainījušies ar 10 978 *MAB* pasta⁵² ziņojumiem. *AFIS* savstarpējās palīdzības datubāzēs un moduļos kopā publicēja 8598 gadījumus⁵³. Tranzīta informācijas datubāze (*ATIS*) ir saņēmusi informāciju par septiņiem miljoniem jaunu tranzīta sūtījumu, kas kopā veido 35 miljonus preču pārvadājumu. Pārkāpumu pārvaldības sistēma (*IMS*) no dalībvalstīm un kandidātvalstīm saņēma 23 282 jaunus ziņojumus par pārkāpumiem (9998 saistītus ar jauniem gadījumiem un 12 740 esošo gadījumu atjauninājumus), un 2013. gada beigās tajā bija kopā 174 000 ziņojumu. Izmantojot *AFIS* sistēmas virtuālo operāciju koordinācijas komponentu (*VOCU*) kā saziņas rīku, 2013. gadā kopumā tika īstenotas četras *JCO* — trīs reģionālas un viena ES mēroga.

4.1.6. *PVN* krāpšanas apkarošana

2013. gadā tika pieņemta Direktīva 2013/42⁵⁴, lai īstenotu ātrās reaģēšanas mehānismu un pārvaldītu masveida un pēkšņu krāpšanu, ko nevar apturēt, izmantojot

⁵¹ *PCA* (prioritārā kontroles joma)-*DISMANTLE* izveidoja *TAXUD* ģenerāldirektorāts ciešā sadarbībā ar *OLAF* un ar tā atbalstu. Tas risināja cigarešu un alkohola kontrabandu un pārvietošanu no īpaši identificētām trešām valstīm pie austrumu robežas. Tas ietvēra arī īpašus dalībvalstu ekspertu identificētus tranzīta un akcīzes riskus. *PCA* tika īstenots no 2013. gada 1. februāra līdz 2013. gada 31. decembrim. To apstiprināja Muitas kodeksa komiteja (*CRM* nodaļa), un tas balstījās uz Muitas kodeksu.

⁵² *AFIS* droša pasta pakalpojums.

⁵³ Pēc dalībvalstu lūguma 1779 no šiem gadījumiem tika pārsūtīti *WCO* (tikai nenominālie dati).

⁵⁴ OV L 201, 26.7.2013., 1. lpp.

tradicionālus līdzekļus. Tika paplašināta arī apgrieztās maksāšanas sistēma.⁵⁵ Divi ieteikumi Padomei ir iesniegti un pašlaik tiek apspriesti — tie varētu būt pamats iespējai sākt sarunas ar Krieviju un Norvēģiju par nolīgumiem ar ES par administratīvo sadarbību PVN jomā. *Eurofisc* tīkls ir pilnīgi izmantojams, un tiek pētītas jaunas iespējas pastiprināt tā aktivitātes, tostarp jauna pārrobežu risku analīzes projekta īstenošanas iespējas. 2013. gadā publicētais PVN starpības pusgada pētījums⁵⁶ sniedz labāku izpratni par jaunākajām tendencēm PVN krāpšanā.

4.1.7. *Pretkrāpšanas noteikumi starptautiskajos līgumos*

Lai aizsargātu ES finansiālās intereses un nodrošinātu muitas tiesību aktu pareizu piemērošanu, ES starptautiskajos nolīgumos ir ietverti noteikumi par savstarpēju administratīvo palīdzību (*MAA*) un pasākumi preferenciālas attieksmes veicināšanai. 2013. gadā spēkā bija 46 nolīgumi, ietverot *MAA* noteikumus 69 trešām valstīm, un divpusējas vai reģionālas pārrunas notika vēl ar 51 valsti. 2013. gadā spēkā stājās brīvās tirdzniecības noteikumus ietveroši nolīgumi starp ES un Peru, Kolumbiju un Centrālamerikas reģionu. Šādi nolīgumi tiek gatavoti arī ar Singapūru, Moldovu un Gruziju. Jāatzīmē arī, ka 2013. gadā ES Padome pieņēma pārskatītu Lēmumu par aizjūras asociāciju⁵⁷, kas ietver 25 ES aizjūras valstis un teritorijas, un lēmums pirmo reizi iekļauj pasākumus preferenciāla režīma atbalstam.

4.1.8. *Cīņa pret tabakas izstrādājumu nelikumīgu tirdzniecību*

4.1.8.1. Paziņojums par cīņas pastiprināšanu pret cigarešu kontrabandu un citiem tabakas izstrādājumu nelikumīgas tirdzniecības veidiem

2013. gada jūnijā tika pieņemta visaptveroša ES stratēģija un rīcības plāns⁵⁸. Paziņojumā ietverta kontrabandas apkarošanas politika pie ES austrumu robežām un piedāvāti pasākumi sadarbības veicināšanai ar galvenajiem kontrabandas tabakas izstrādājumu izcelsmes avotiem un pārkraušanas valstīm, kā arī pasākumi drošas tabakas izstrādājumu piegādes ķēdes aizsardzībai, piemēram, izsekošana⁵⁹ un identificēšana⁶⁰. Pasākumi tiek ieteikti mērķtiecīgu muitas operāciju organizēšanai, lai uzlabotu spēju stiprināšanu ar labāk koordinētu finansēšanu, tehnisko palīdzību un apmācībām un dalītos labākajā praksē. Uzmanība veltīta arī korupcijas problēmu risināšanai, akcīzes tiesību aktos esošo nepilnību radīto darbību mazināšanai, sankciju pastiprināšanai un sabiedrības informēšanai par riskiem, kas saistīti ar cigarešu kontrabandu. Lielākā daļa 2013. gadam plānoto pasākumu tika izpildīti, un rīcības plāna īstenošana turpinās arī 2014. gadā.

4.1.8.2. Pasaules Veselības organizācijas (PVO) Pamatkonvencija par tabakas kontroli (PKTK): Protokols par tabakas izstrādājumu nelikumīgas tirdzniecības novēršanu

2013. gadā⁶¹ PKTK Protokolu⁶² parakstīja 54 līgumslēdzējas puses, tostarp ES, un tas stāsies spēkā pēc tam, kad to ratificēs 40 valstis, kurām tas ir jādara. ES un tās

⁵⁵ Direktīva 2013/43.

⁵⁶ 2013. gada 19. septembrī.

⁵⁷ (2013/755/ES), OV L 344, 19.12.2013., 1. lpp.

⁵⁸ COM(2013) 324 *final*, 6.6.2013.

⁵⁹ Preču aprites uzraudzība.

⁶⁰ Lai noteiktu, kurā vietā prece pazūd no legālās piegādes ķēdes.

⁶¹ 2013. gada 20. decembrī.

dalībvalstis tagad ir uzsākušas procesu, lai sagatavotos Protokola noslēgšanai un lēmuma pieņemšanai šajā saistībā.

Protokola mērķis ir apkarot tabakas izstrādājumu nelikumīgu tirdzniecību, izmantojot dažādus līdzekļus. Tie cita starpā ietver pienākumu visiem tabakas izstrādājumu ražotājiem reģistrēt informāciju, kura ļauj izsekot to produkcijai un identificēt to, nodrošināt amatpersonu piekļuvi šādai informācijai un ziņot šādu informāciju pēc pieprasījuma globālā informācijas apmaiņas vietā. Turklāt Protokolā ir paredzēti noteikumi tabakas izstrādājumu ražotāju un importā un eksportā iesaistīto personu licencēšanai, kā arī pienācīgas pārbaudes pienākumi ražotājiem attiecībā uz to, kā to pircēji ievēro piemērojamos tiesību aktus. Šos piegādes ķēdes kontroles pasākumus papildina piesardzības pasākumi pārkāpumu novēršanai, sadarbība tiesību aktu īstenošanā, savstarpēja administratīva un juridiska palīdzība un izdošanas un starptautiska sadarbība.

Komisija ir cieši apņēmusies pildīt PKTK Protokolu un panākt tā ratifikāciju pasaules mērogā.

4.1.8.3. Sadarbības līgumi starp Eiropas Savienību, dalībvalstīm un četriem cigarešu ražotājiem

ES, dalībvalstis un četri tabakas ražotāji ir noslēguši saistošus līgumus⁶³. Līgums ar *PMI* tika noslēgts 2004. gadā, ar *JTI* — 2007. gadā, bet ar *BAT* un *ITL* — 2010. gadā. Visas ES dalībvalstis pievienojās sadarbības līgumiem, izņemot Zviedriju, kura vēl nav noslēgusi līgumu ar *BAT*⁶⁴ un *ITL*. Arī Horvātija ir pievienojusies sadarbības līgumiem⁶⁵. *OLAF* uzrauga līgumu īstenošanu, tostarp noteikumu ievērošanu preču globālā izsekošanā un identificēšanā, lai tās nenonāktu nelikumīgā tirdzniecībā.

4.1.9. Publiskā iepirkuma noteikumi

Publiskais iepirkums ir krāpšanas un korupcijas “karstais punkts”. Pirmajā ES Pretkorupcijas ziņojumā 2014. gada sākumā šai tēmai tika atvēlēta īpaša nodaļa⁶⁶. ES publiskā iepirkuma noteikumi veicina korupcijas novēršanu, atklāšanu un risinājumu rašanu. Jaunās publiskā iepirkuma un koncesiju direktīvas⁶⁷ veicina pārredzamību, piemēram, padarot e-ierīkumus obligātus, regulējot koncesijas un ciešāk sekojot vāji aizsargātajam posmam pēc līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas. Tās pastiprina korupcijas novēršanas nolūku, piemēram,

⁶² PKTK Protokols ir starptautisks līgums, kas kā pielikums ir pievienots PVO Pamatkonvencijai par tabakas kontroli.

⁶³ *Philip Morris International (PMI)*, *Japan Tobacco (JTI)*, *British American Tobacco (BAT)* un *Imperial Tobacco Limited (ITL)*.

⁶⁴ Līgumu teksts ir pieejams tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/anti_fraud/investigations/eu-revenue/cigarette_smuggling_en.htm.

⁶⁵ Sk. arī *OLAF* 2013. gada pārskatu.

⁶⁶ Sk. arī 4.1.4. punktu.

⁶⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK.

definējot interešu konfliktus, paplašinot izslēgšanas iemeslus tādējādi, ka tajos ietver arī slepenas norunas starp pretendentiem un nepamatotu ietekmi uz līgumslēdzēju iestādi, kā arī ieviešot uzraudzību un ziņošanas pienākumus, lai mazinātu krāpšanu un citus būtiskus pārkāpumus iepirkumos.

4.1.10. Priekšlikums Direktīvai par euro un citu valūtu krimināltiesisko aizsardzību pret viltošanu

Komisija 2013. gadā iesniedza priekšlikumu direktīvai⁶⁸, lai labāk aizsargātu euro un citas valūtas pret viltošanu, izmantojot krimināltiesiskus pasākumus. Direktīva 2014/62/ES⁶⁹ tika pieņemta 2014. gada pirmajā pusgadā⁷⁰.

Direktīva balstās uz Padomes Pamatlēmumu 2000/383/TI par aizsardzības pret viltošanu pastiprināšanu, izmantojot krimināltiesiska rakstura sodus un citas sankcijas, kurš tika pieņemts saistībā ar euro ieviešanu, un aizstāj to. Ar direktīvu saglabā pamatlēmuma nosacījumus un ievieš šādus jaunus noteikumus:

- attiecībā uz valūtas viltošanas gadījumiem ir pieejami efektīvi izmeklēšanas līdzekļi, piemēram, tādi, kurus izmanto organizētās noziedzības vai citos smagu noziegumu gadījumos;
- vispārēji maksimālie sodi vismagākajos viltošanas nodarījumos, tostarp brīvības atņemšana uz vismaz astoņiem gadiem par viltojuma izgatavošanu un brīvības atņemšana uz pieciem gadiem par izplatīšanu;
- konfiscēto viltoto euro banknošu un monētu nosūtīšana uz valstu analīzes centriem un monētu valstu analīzes centriem, lai tiesvedības laikā veiktu analīzi un identificēšanu un varētu atklāt pārējos apgrozībā esošos euro viltojumus; un
- pienākums reizi divos gados ziņot Komisijai ar valūtas viltošanu saistīto veikto noziedzīgo nodarījumu un notiesāto personu skaitu.

4.1.11. Komisijas stratēģija krāpšanas apkarošanai (CAFS)

Komisijas stratēģija krāpšanas apkarošanai (CAFS)⁷¹ tika pieņemta 2011. gada jūnijā un pamatā bija paredzēta Komisijas dienestiem. Tā tagad ir īstenota, un Komisijai šogad ir jāziņo par tās izpildi.

Kopumā trīs prioritārās līdz 2013. gadam pabeidzamās darbības⁷² ir izpildītas:

- krāpšanas apkarošanas pasākumi ir iekļauti jaunajā tiesiskajā regulējumā finansēšanas programmām saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam;

⁶⁸ COM(2013) 42 *final*.

⁶⁹ OV L 151, 21.5.2014., 1. lpp.

⁷⁰ Padome 2013. gada oktobrī ratificēja vispārīgas pamatnostādnes, un Eiropas Parlaments puda savu viedokli 2013. gada decembrī.

⁷¹ COM(2011) 376 *final*.

⁷² Sk. dienestu darba dokumentu par CAFS īstenošanu.

- visi Komisijas dienesti (izņemot vienu) ir izstrādājuši krāpšanas apkarošanas stratēģiju, kurā tie piedāvā savai jomai specifiskus krāpšanas novēršanas pasākumus. Viens Komisijas dienests joprojām strādā pie savas stratēģijas izveides un drīzumā plāno darbu pabeigt;
- publiskā iepirkuma direktīvas ir pārskatītas, lai tās papildinātu ar pasākumiem, kuri novērš, atklāj un labo krāpšanas gadījumus⁷³.

4.1.12. Programmas Hercule un “Perikls”

4.1.12.1. Programmu *Hercule II* un “Perikls” īstenošana

Programma *Hercule II* (2007.–2013. gadam) 2013. gadā turpināja atbalstīt pasākumus muitas un tiesībsardzības iestāžu operatīvo un izmeklēšanas spēju stiprināšanai, lai apkarotu krāpšanu pret ES. Programmas ietvaros sniedza tehnisko palīdzību (7 miljoni EUR), apmācības pasākumus, tostarp apmācību digitālās kriminālistikas jomā (3 miljoni EUR), juridisko apmācību un pētījumus (0,7 miljoni EUR) un IT atbalstu dalībvalstu iestādēm pieejamu datu un informācijas iepirkumam (3,3 miljoni EUR). Atbalsta saņēmēji ziņoja, ka, izmantojot saskaņā ar programmu iegādāto aprīkojumu, sasniegti ievērojami rezultāti, īpaši cīņā pret cigarešu kontrabandu un pret ES finansiālajām interesēm vērstu korupciju.

Programmas “Perikls” ietvaros, kas paredzēta euro banknošu un monētu aizsardzībai pret krāpšanu un viltošanu, Komisija (*OLAF*) 2013. gadā piedalījās 13 pasākumos, tostarp konferencēs, semināros un darbinieku apmaiņā, ko rīkoja dalībvalstis un/vai Komisija (*OLAF*). Šo pasākumu īpašais mērķis bija kopīgas darbības un reģionālas sadarbības veicināšana jutīgajās zonās, kā arī sadarbības starp dažādām profesionālām kategorijām stiprināšana, lai aizsargātu euro pret viltošanu. No programmai “Perikls” piešķirtā 1 miljona EUR 2013. gadā saistības bija izpildītas 95,42 % apmērā.

4.1.12.2. Daudz gadu finanšu shēma (MFF) laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam

Sarunas par priekšlikumu⁷⁴ programmai *Hercule III* tika sekmīgi pabeigtas ar politisku vienošanos 2013. gada novembrī un Regulas (ES) Nr. 250/2014⁷⁵ pieņemšanu. Programmai “Perikls 2020”⁷⁶ Regula (ES) Nr. 331/2014⁷⁷, ar ko izveido apmaiņas, atbalsta un mācību programmu euro aizsardzībai pret viltošanu, tika pieņemta 2014. gada 11. martā, un Priekšlikumu Padomes Regulai, ar kuru paplašina Regulas (ES) Nr. 331/2014 darbības jomu uz neiesaistītām dalībvalstīm, plānots pieņemt līdz 2014. gada beigām.

4.2. Krāpšanas novēršanas koordinēšanas padomdevēja komiteja (*COCOLAF*)

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. pantu dalībvalstis turpina ciešu un regulāru sadarbību ar iestādēm, kuras atbild par krāpšanas novēršanu. Šo sadarbību atbalsta

⁷³ Sk. 4.1.9. punktu.

⁷⁴ COM(2011) 914 *final*.

⁷⁵ OV L 84, 20.3.2014., 6. lpp.

⁷⁶ COM(2011) 913 *final*.

⁷⁷ OV L 103, 5.4.2014, 1. lpp.

Krāpšanas novēršanas koordinēšanas padomdevēja komiteja (*COCOLAF*)⁷⁸, kas ir galvenā dalībvalstu darbības koordinācijas atbalstītāja un kuras sanāksmes organizē *OLAF*.

COCOLAF 2013. gadā tikās divas reizes un saņēma *OLAF* konsultācijas par galvenajiem jaunumiem tiesību aktu un politikas krāpšanas apkarošanas iniciatīvu jomā, piemēram, iniciatīvām krimināltiesībās ES finansiālo interešu aizsardzībai un Eiropas Prokuratūras izveidi.

COCOLAF pauda savus viedokļus par jaunās *OLAF* regulas īstenošanu⁷⁹, īpaši attiecībā uz krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesta izveidi (*AFCOS*) visās dalībvalstīs, lai sekmētu efektīvu sadarbību un informācijas apmaiņu. *OLAF* sniedza konsultācijas dalībvalstu pārvaldes iestādēm *AFCOS* izveidē.

COCOLAF ekspertu grupas tika pārstrukturētas, lai vēl vairāk uzlabotu to vispārējo darbību.

4.3. Eiropas Parlamenta 2013. gada 3. jūlija rezolūcija par 2011. gada ziņojumu par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu

Rezolūcijā⁸⁰ atzinīgi novērtēts *OLAF* darbs, īstenojot rīcības plānu cigarešu kontrabandas apkarošanai⁸¹ un Protokolu par tabakas izstrādājumu nelikumīgas tirdzniecības novēršanu.

Tika izklāstīti Komisijas priekšlikumi izveidot Eiropas Prokuratūru (*EPPO*) un priekšlikumi krimināltiesiskai cīņai pret krāpšanu, kas apdraud ES finansiālās intereses. Šo iniciatīvu mērķis ir veicināt izmeklēšanu, saukt attiecīgās personas pie atbildības par izdarītajiem nodarījumiem un ieviest vienotas noziedzīgu nodarījumu definīcijas, sankcijas un noilgumu.

Veikts darbs tiesiskā regulējuma saskaņošanai, lai risinātu salīdzināmības problēmas krāpšanas apkarošanas sistēmās. Standarta novērtēšanas kritēriju izstrāde ir sarežģīta, jo jēdziens “pārkaupums” ir definēts saskaņā ar valstu tiesību aktiem. Tas ietver arī grūtības salīdzināt datus par krāpšanas ziņošanas pienākuma izpildi.

Komisija atbalsta Eiropas Parlamenta ieteikumu dalībvalstīm atvieglot nodokļu jomā strādājošām amatpersonām piekļuvi muitas datiem.

Tā pieņēma jaunus noteikumus par nelikumīgiem maksājumiem, kā to diskusijās par atgūšanas sistēmu lauksaimniecības jomā lūdza Parlaments.

OLAF un tā uzraudzības komiteja 2012. gada septembrī vienojās par pagaidu darba risinājumiem. Pagaidu darba risinājumi tika apstiprināti 2014. gada janvārī. Komitejas pienākumi tika paskaidroti jaunajā *OLAF* regulā, kura stājās spēkā 2013. gada 1. oktobrī.

Komisija augstu vērtē Parlamenta atbalstu krāpšanas apkarošanas stratēģijai attiecībā uz administratīviem pasākumiem ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām.

⁷⁸ Izveidota ar Komisijas 1994. gada 23. februāra Lēmumu 94/140/EK, kurā grozījumi izdarīti 2005. gada 25. februārī.

⁷⁹ Sk. 4.1.1. punktu.

⁸⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0318+0+DOC+XML+V0//LV>.

⁸¹ Operācijas “Barels” sekmīgs rezultāts ietvēra 24 dalībvalstu un vairāku ārēju dalībnieku sadarbību, kā rezultātā tika konfiscēti 1,2 miljoni cigarešu.

Komisija ir vienisprātis ar Parlamentu attiecībā uz politisku neiejaukšanos pašreizējos tiesvedības procesos un konfidencialitātes ievērošanu. Tā atzīmē, ka *OLAF* uzraudzības komiteja nekonstatēja būtiskus pamattiesību vai procesuālo garantiju pārkāpumus.

OLAF atzīmē, ka izmeklēšanai pakļauto gadījumu atlasē ir ieviestas sliekšņvērtības, kuru pamatā ir *OLAF* izmeklēšanas politikas prioritātes (*IPP*).

Komisija piekrīt, ka krāpšana muitas jomā pamato īpašas uzmanības nepieciešamību, taču nepiekrīt Parlamentam, ka lielākā daļa muitas gadījumu ir attiecināmi uz korupciju, jo mazāk nekā 1 % *OLAF* muitas izmeklēšanas gadījumu ir saistīti ar aizdomām par korupciju vai apstiprinātu korupciju.

Komisija arī nepiekrīt Parlamentam, ka kopš 2011. gada nav veikti ar valstu deklarācijām saistīti pasākumi. Obligāta ziņošana dalītā pārvaldībā tika apstiprināta 2012. gada finanšu regulas ietvaros.

Publisko iepirkumu noteikumu vienkāršošana nav noritējusi tik plaši, kā Parlaments cerēja. Komisija arī turpmāk rosinās un atbalstīs dalībvalstis šajā vienkāršošanas darbā.

5. DALĪBVALSTU VEIKTIE PASĀKUMI PRET KRĀPŠANU UN CITĀM NELIKUMĪGĀM DARBĪBĀM, KAS APDRAUD ES FINANSIĀLĀS INTERESES

5.1. Pasākumi pret krāpšanu un citiem pārkāpumiem, kas apdraud ES finansiālās intereses

Katru gadu dalībvalstis ziņo Komisijai par galvenajiem pasākumiem, ko tās veic, pamatojoties uz LESD 325. pantu, lai apkarotu krāpšanu un citas nelikumīgas darbības, kas apdraud ES finansiālās intereses. Dalībvalstis 2013. gadā īstenoja dažādus vispārējus un konkrētus pasākumus, lai labāk novērstu un apkarotu šādu krāpšanu.

Lielākā daļa dalībvalstu individuāli vai pasākumu kopuma ietvaros pieņemto tiesiskā regulējuma pasākumu⁸² attiecās uz publisko iepirkumu, un tie tika pieņemti galvenokārt apvienojumā ar citiem pasākumiem, kuri saistīti ar finanšu noziegumiem, interešu konfliktiem, korupciju, krāpšanu un organizēto noziedzību ar horizontālu ietekmi vai ietekmi uz jomu⁸³. Desmit dalībvalstis ieviesa īpašus publiskajiem iepirkumiem paredzētus pasākumus vai to kopumu, lai mazinātu korupciju un uzlabotu pārredzamību, pārvaldības efektivitāti un kontroles un revīzijas iedarbīgumu⁸⁴. Šie pasākumi ietvēra arī operatīvus pasākumus ar ietekmi uz jomu⁸⁵.

Dažas dalībvalstis⁸⁶ ziņoja arī par atsevišķu vispārēju uz korupciju, finanšu noziegumiem (tostarp nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu) un organizētu noziedzību attiecīgu pasākumu

⁸² Likumdošanas, administratīvi, organizatoriski un operatīvi pasākumi.

⁸³ Atsevišķi tiesiskā regulējuma pasākumi attiecībā uz publisko iepirkumu tika pieņemti Bulgārijā, Čehijā, Lietuvā, Maltā, Spānijā, Rumānijā un Zviedrijā, bet pasākumu kopumi (likumdošanas, administratīvi, organizatoriski vai operatīvi pasākumi) tika pieņemti Igaunijā un Grieķijā.

⁸⁴ Vācija, Grieķija, Itālija, Kipra, Latvija, Ungārija, Malta, Rumānija, Slovēnija un Apvienotā Karaliste.

⁸⁵ Vācija, Kipra, Latvija, Ungārija, Slovēnija un Apvienotā Karaliste.

⁸⁶ Beļģija, Bulgārija, Dānija, Kipra, Latvija, Malta, Polija, Rumānija un Somija.

īstenošanu. Čehija un Grieķija savās valsts korupcijas novēršanas stratēģijās ieviesa pretkorupcijas pasākumus.

Lielākā daļa dalībvalstu ziņoja, ka tās ievieš administratīvus pasākumus⁸⁷, kas kopumā saistīti ar pastiprinātu uzraudzību un finanšu revīzijās un izmeklēšanā iesaistītu pārvaldes iestāžu, aģentūru vai struktūru veiktām dokumentu pārbaudēm. Tas ietver jaunu pamatnostādņu, norādījumu un rokasgrāmatu pieņemšanu.

Dalībvalstu apstiprinātie organizatoriskie pasākumi galvenokārt bija saistīti ar esošo struktūru reorganizāciju un to kompetenču pielāgošanu, kā arī aģentūru savstarpēju sadarbību⁸⁸, vispārējām apmācībām un informētības par krāpšanu uzlabošanu⁸⁹.

Daudzas dalībvalstis ieviesa operatīvus pasākumus, kuri galvenokārt ietvēra jaunus vai atjauninātus IT rīkus, ziņošanu tīmekļa vietnē un uzticības dienestus⁹⁰, kā arī pastiprinātus riska rādītājus un papildu pārbaudes⁹¹. Četras dalībvalstis ziņoja par uzlabotu sadarbību ar tiesībsardzības un tiesu iestādēm⁹².

5.2. Jaunās OLAF regulas par krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesta (AFCOS) izveidi 3. panta 4. punkta īstenošana

Īpaša tēma 2013. gada aptaujā ir jaunās OLAF regulas 3. panta 4. punkta īstenošana⁹³, kas nosaka, ka dalībvalstīm ir jānodrošina krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienests (AFCOS), lai atvieglotu efektīvu sadarbību un informācijas, tostarp operatīva rakstura informācijas, apmaiņu ar OLAF.

AFCOS var uzņemties atbildību par visu valsts likumdošanas, administratīvo un izmeklēšanas pienākumu koordinēšanu un darbībām, kas ir saistītas ar ES finansiālo interešu aizsardzību, un tam ir jānodrošina sadarbība ar OLAF un citām dalībvalstīm. Ja AFCOS ir uzticētas arī (administratīvas vai kriminālas) izmeklēšanas pilnvaras, tas var lietderīgi papildināt un atbalstīt OLAF veikto izmeklēšanu (pārbaudes uz vietas) dalībvalstīs.

Līdz šim 23 dalībvalstis⁹⁴ ir izveidojušas AFCOS⁹⁵. Šajā skaitā ir iekļautas visas pēc 2004. gada pievienojušās dalībvalstis, kā arī Beļģija, Dānija, Grieķija, Francija, Itālija, Nīderlande, Austrija, Portugāle, Somija un Apvienotā Karaliste⁹⁶.

Četras pārējās dalībvalstis, kuras oficiāli vēl nav izveidojušas AFCOS, tomēr ziņoja, ka izveides procedūras ir uzsāktas⁹⁷ un tās plānots pabeigt līdz 2014. gada beigām vai divu gadu

⁸⁷ Beļģija, Dānija, Vācija, Igaunija, Īrija, Grieķija, Francija, Horvātija, Itālija, Latvija, Luksemburga, Nīderlande, Rumānija, Slovēnija, Slovākija, Somija un Apvienotā Karaliste.

⁸⁸ Grieķija, Spānija, Francija, Luksemburga, Ungārija, Polija, Portugāle un Rumānija.

⁸⁹ Grieķija, Spānija, Itālija, Latvija un Apvienotā Karaliste.

⁹⁰ Bulgārija, Igaunija, Īrija, Grieķija, Luksemburga, Ungārija, Rumānija un Slovēnija.

⁹¹ Bulgārija, Īrija, Grieķija, Polija un Slovēnija.

⁹² Francija, Lietuva, Malta un Rumānija.

⁹³ Regula (ES, EURATOM) Nr. 883/2013, 3. panta 4. punkts.

⁹⁴ Dānija, Grieķija, Austrija, Portugāle un Apvienotā Karaliste AFCOS dienestu izveidoja 2014. gadā.

⁹⁵ Līdz 2014. gada jūnijam.

⁹⁶ Somija ziņoja par pagaidu risinājumu.

⁹⁷ Īrija, Spānija, Luksemburga un Zviedrija.

laikā⁹⁸. Vācija ziņoja, ka Federālā Finanšu ministrija⁹⁹ turpina koordinēt ar *OLAF* saistītos jautājumus valsts līmenī.

Visiem izveidotajiem *AFCOS* dienestiem ir uzticēti koordinācijas pienākumi, kas īpaši plaši ir Bulgārijā, Čehijā, Igaunijā, Horvātijā, Kiprā, Itālijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Rumānijā, Slovēnijā, Slovākijā un Portugālē.

Astoņās dalībvalstīs¹⁰⁰ *AFCOS* ir uzticētas arī dažas izmeklēšanas pilnvaras. Kipra, Rumānija, Portugāle un Malta ziņoja par plašām kompetencēm šajā ziņā. Kipra, Lietuva un Rumānija norādīja, ka šo valstu *AFCOS* ir piešķirtas izmeklēšanas pilnvaras kriminālizmeklēšanas jomā.

Sadarbības nolīgumi starp *AFCOS* un tiesu iestādēm ir noslēgti Bulgārijā, Čehijā, Igaunijā, Horvātijā, Latvijā, Maltā, Rumānijā un Slovēnijā. Atsevišķos gadījumos sadarbība norit arī Beļģijā, Francijā, Itālijā, Kiprā, Lietuvā, Ungārijā, Nīderlandē, Polijā, Portugālē un Somijā.

Beļģijā, Bulgārijā, Kiprā, Lietuvā, Maltā, Portugālē, Rumānijā un Slovākijā *AFCOS* dienestu izmanto arī kā kontaktpunktu *OLAF* izmeklēšanas sistēmā. Vācija atkārtoti apstiprināja sadarbības nolīgumu ar *OLAF*¹⁰¹.

Komisija rūpīgi uzraudzīs, vai katrs izveidotais *AFCOS* dienests atbilst *OLAF* regulas 3. panta 4. punktā noteiktajām prasībām un vai nodrošina efektīvu un rezultatīvu sadarbību ar *OLAF*.

5.3. 2012. gada ieteikumu īstenošana

Ziņojumā par Savienības finansiālo interešu aizsardzību 2012. gadā Komisija sniedza vairākus ieteikumus dalībvalstīm, īpaši par valsts krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesta (*AFCOS*) izveidi, nepieciešamību ieviest piemērotas krimināltiesiskās sankcijas par krāpšanu, steidzami pieņemt un transponēt publiskā iepirkuma direktīvas, uzlabot situāciju saistībā ar to, ka maz tiek ziņots par krāpnieciskiem pārkāpumiem, vajadzību ieviest efektīvas risku novērtēšanas sistēmas augsta riska importa pārbaudēm un pieņemt un īstenot daudzgadu finanšu shēmas (*MFF*) noteikumus par krāpšanas novēršanu izdevumu programmās. Šo ieteikumu īstenošana, kas bija daļa no 2013. gada ziņošanas prakses, kopumā bija atbilstoša, lai gan dažas problēmas netika pilnībā atrisinātas.

Lielākā daļa dalībvalstu izveidoja *AFCOS* dienestu, bet dažas šo procesu vēl nav pabeigušas, joprojām apspriežot jautājumu par to, kāda ir tā vieta valsts pārvaldē, vai pat to vispār nav uzsākušas¹⁰².

Lai gan lielākā daļa dalībvalstu ir pieņēmušas un īstenojušas tiesību aktus krimināltiesību jomā, ietverot tajos krāpšanu, to papildu ziņojumi liecina, ka joprojām trūkst konsekvences sankcijās par krāpšanu un attiecībā uz noilguma termiņu kriminālvajāšanai Eiropas Savienībā.

Vairākas dalībvalstis uzsvēra savu apņēmību īstenot publiskā iepirkuma direktīvās iekļauto reformu paketi, tikko tā būs pieņemta, un norādīja uz sagatavošanās darbiem direktīvu transponēšanai.

⁹⁸ Spānija.

⁹⁹ EA6 nodaļa.

¹⁰⁰ Beļģija, Bulgārija, Kipra, Lietuva, Malta, Portugāle, Rumānija un Slovākija.

¹⁰¹ Noslēgts 2008. gada aprīlī un nosaka kontaktpunktu sadarbībai ar *OLAF*.

¹⁰² Sk. 5.2. iedaļu.

Trīs dalībvalstis 2012. gada ziņojumā tika īpaši minētas saistībā ar to, ka reti tiek ziņots par pārkāpumiem, kas saistīti ar krāpšanu, kohēzijas politikas jomā. Grieķija ziņoja par pilnveidojumiem tās iekšējās procedūrās un ievērojamiem uzlabojumiem kopš to ieviešanas. Spānija pašlaik izskata integrētāku pieeju pamatā esošajiem risku analīzes mehānismiem 2014.–2020. plānošanas periodam. Francija uzsver, ka Komisijas un Revīzijas palātas veiktās pārbaudes rezultātā netika konstatētas aizdomas par krāpšanu.

Lielākā daļa dalībvalstu norādīja, ka tās, plānojot ar kohēzijas politiku saistītās pārbaudes un kontroles, ņem vērā ziņojumā un pievienotajos dienestu darba dokumentos iekļauto analīzi. Vairākas dalībvalstis ieskicēja ziņojuma secinājumu rezultātā jau veiktās vai plānotās izmaiņas¹⁰³.

Dalībvalstis tika aicinātas uzlabot darbu, lai risinātu lauku attīstības investīciju projektos akcentētos riskus. Zviedrija ziņoja par būtiskiem uzlabojumiem 2013. gadā sistēmās un maksājumos pēc “būtisku vai ļoti būtisku trūkumu” konstatēšanas 2012. gadā īstenotās procedūru pārskatīšanas rezultātā. Spānija informēja par veiktajiem uzlabojumiem, tostarp inspekcijas procedūrām un apmācībām inspektoriem, kas īstenoti pēc Komisijas un Revīzijas palātas ieteikumiem. Slovēnija savā 2013. gada ziņojumā par pārkāpumiem uzsvēra būtiskos trūkumus, īpaši publiskā iepirkuma jomā. Tā arī ziņoja, ka procedūru uzlabošanas nolūkā ir organizējusi seminārus.

Attiecībā uz ieņēmumu un muitas kontroli augsta riska importam gandrīz visas dalībvalstis ziņoja, ka tagad ir ieviestas atbilstošas risku analīzes sistēmas un kopš 2012. gada nav vērojamas izmaiņas.

Lielākajā daļā gadījumu starp vadošajām iestādēm un attiecīgajiem krāpšanas apkarošanas dienestiem ir izveidota strukturēta sadarbība. Attiecībā uz īpašiem IT rīkiem krāpšanas risku analīzei Beļģija ziņoja par saviem plāniem nākamajā plānošanas periodā izmantot *ARACHNE*. Dānija norādīja, ka tā apsver *ARACHNE* izmantošanu struktūrfondiem un mēģinās izmantot IT rīkus arī lauksaimniecībā.

Lielākā daļa dalībvalstu ziņoja, ka norit gatavošanās daudzgadu finanšu shēmas 2014.–2020. gadam ieviešanai un ka tās joprojām ir apņēmušās izpildīt *MPF* nosacījumus.

6. SECINĀJUMI UN IETEIKUMI

Tā kā šīs Komisijas pilnvaras tuvojas nobeigumam, jāatskatās uz pēdējos piecos gados ES finansiālo interešu aizsardzības jomā un cīņā pret krāpšanu īstenotajām nozīmīgākajām iniciatīvām un sasniegtajiem rezultātiem.

6.1. Līdz šim nebijušu krāpšanas apkarošanas pasākumu kopums

Īstenoti līdz šim nebijuši juridiski un administratīvi pasākumi un priekšlikumi, kuri būtiski ietekmē to, kā Komisija un dalībvalstis organizē ES finansiālo interešu aizsardzību.

¹⁰³ Kipra ziņoja, ka tā nav ieviesusi oficiālas procedūras, lai ņemtu vērā šos dokumentus, bet norādīja, ka paredz veikt izmaiņas. Slovākija uzskata, ka šis ieteikums neatspoguļo tās riska zonas, kurām revīzijas iestādei ir jāpievērš uzmanība.

6.1.1. Ceļa sākums: CAFS

Komisija 2011. gadā pieņēma daudzgadu stratēģiju krāpšanas apkarošanai (CAFS)¹⁰⁴. Sākotnēji stratēģija bija paredzēta Komisijas dienestiem un kalpoja kā pamats informācijas par krāpšanu sniegšanai un krāpšanas atklāšanas un novēršanas aktualizēšanai.

Stratēģija rosināja Komisijas dienestus un ES aģentūras pieņemt nozaru krāpšanas apkarošanas stratēģijas. Būtisks sasniegums bija arī krāpšanas apkarošanas noteikumu pievienošana jaunajam tiesiskajam regulējumam, kas paredzēts izdevumu programmām 2014.–2020. gadam¹⁰⁵.

Stratēģijas ietvaros veiktie pasākumi ir uzlabojuši Komisijas un valstu iestāžu informētību un spējas.

6.1.2. Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai reforma

Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai 2012. gadā piedzīvoja plašu reorganizāciju, lai uzlabotu tā izmeklēšanas procesa efektivitāti un pilnveidotu pārvaldības un politikas darbību.

Pieņemot Regulu (ES) Nr. 883/2013, tika uzlabots tiesiskais regulējums, kurš stiprina attiecīgo personu tiesības *OLAF* izmeklēšanā un veicina nepieciešamo sadarbību ar dalībvalstīm, izmantojot izveidoto *AFCOS* dienestu.

1. ieteikums

Četras dalībvalstis, kuras vēl nav izveidojušas *AFCOS* dienestu, aicinātas to izdarīt līdz 2014. gada beigām.

6.1.3. Pasākumi krāpšanas un korupcijas apkarošanai publiskajos iepirkumos

Publiskais iepirkums ir krāpšanas un korupcijas “karstais punkts”. Komisija 2012. gadā sāka pilnveidot esošos noteikumus, lai uzlabotu pārredzamību un to korupcijas novēršanas nolūku. 2014. gada februārī tika pieņemtas trīs direktīvas¹⁰⁶.

OLAF 2013. gadā iesniedza pētījumu “Korupcijas izmaksu noteikšana publisko iepirkumu jomā”, un 2014. gada februārī tika pieņemts pirmais ES pretkorupcijas ziņojums¹⁰⁷. Abi ziņojumi ietvēra ieteikumus un akcentēja labāko praksi.

Turklāt dalībvalstis ziņoja par ievērojamu skaitu tiesisku un administratīvu pasākumu, kuru mērķis bija pastiprināt darbu šajā jomā.

2. ieteikums

¹⁰⁴ Sk. 4.1.11. punktu.

¹⁰⁵ Sk. 6.1.5. punktu.

¹⁰⁶ Sk. 4.1.9. punktu.

¹⁰⁷ Sk. 4.1.4. punktu.

Dalībvalstis ir aicinātas ņemt vērā pretkorupcijas ziņojumos ietvertos ieteikumus un tajos izcelto labāko praksi.

6.1.4. Nozares pasākumi: ieņēmumi

Lai pastiprinātu cīņu pret PVN krāpšanu, 2013. gadā tika pieņemta direktīva, lai ieviestu ātrās reaģēšanas mehānismu cīņā pret plašu un pēkšņu PVN krāpšanu. *Eurofisc* tīkls tika izveidots 2010. gadā¹⁰⁸, un tas sāka darbu 2011. gadā, pakāpeniski ieviešot četras darbības jomas un īstenojot īpašus risku analīzes projektus.

Cīņa pret nelikumīgiem tabakas izstrādājumiem ir “uzņēmusi ātrumu”. 2010. gadā tika noslēgti pēdējie divi sadarbības līgumi ar tabakas ražotājiem. Komisija 2011. gadā sagatavoja rīcības plānu cīņai pret cigarešu un alkohola kontrabandu pie ES austrumu robežas. 2013. gada jūnijā tika pieņemta visaptveroša ES stratēģija un rīcības plāns cīņai pret tabakas izstrādājumu kontrabandu un citiem to nelikumīgas tirdzniecības veidiem. 2013. gada beigās ES pabeidza un parakstīja Protokolu par tabakas izstrādājumu nelikumīgas tirdzniecības novēršanu, kas veido Pasaules Veselības organizācijas (PVO) Pamatkonvencijas par tabakas kontroli (PKTK) pielikumu.

6.1.5. Nozares pasākumi: izdevumi

2013. gadā tika pieņemti galvenie reglamentējošie noteikumi 2014.–2020. gada izdevumu programmām. Pirmo reizi tajās iekļāva īpašu prasību valstu iestādēm ieviest efektīvus un proporcionālus krāpšanas novēršanas pasākumus, ņemot vērā konstatētos riskus.

Valstu revīzijas iestādes un Komisija uzraudzīs šo prasību pareizu izpildi. Turklāt kopīgi ar valstu iestādēm tika sagatavoti norādījumi par krāpšanas risku novērtēšanu un efektīviem un proporcionāliem krāpšanas novēršanas pasākumiem¹⁰⁹.

Dalībvalstīs būs jāievēro šie norādījumi, lai nodrošinātu ES finansiālo interešu aizsardzību pret krāpšanu.

3. ieteikums

Komisija iesaka dalībvalstīm īstenot normatīvās prasības saskaņā ar apstiprinātajiem norādījumiem.

6.1.6. Nākotnes plāni

Iepriekšējos gados likumdevējiem iesniegti trīs nozīmīgi tiesību aktu priekšlikumi, kuri gaida apstiprinājumu:

- 1) priekšlikums direktīvai par cīņu pret krāpšanu, izmantojot krimināltiesības;
- 2) priekšlikums regulai par Eiropas Prokuratūras izveidi;

¹⁰⁸ Regula (ES) Nr. 904/2010.

¹⁰⁹ 2013. un 2014. gadā.

- 3) priekšlikums grozījumam Regulā (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu savstarpēju administratīvu palīdzību muitas jomā.

Šo priekšlikumu pieņemšana papildinātu un stiprinātu 2009.–2013. gada tiesisko regulējumu. Tā pastiprinātu cīņu pret krāpšanu un uzlabotu koordināciju starp dalībvalstīm.

4. ieteikums

Komisija aicina likumdevējus nekavējoties pabeigt sāktu likumdošanas darbu un pieņemt atlikušos priekšlikumus.

6.2. Darbības rezultāti: atšķirīgs temps

Lai gan dažos pēdējos gados aina likumdošanas jomā ir ievērojami mainījusies, šā ziņojuma 2.2. iedaļā aprakstītā analīze liecina, ka šo pasākumu rezultāts nav tik pārliecinošs, kā to varētu gaidīt.

No vienas puses, vispārējās tendences iespējamu krāpniecisku pārkāpumu atklāšanā un ziņošanā pēdējos piecos gados liecina par nelielu samazinājumu, lai gan situācija kopš 2012. gada, šķiet, mainās. No otras puses, to pārkāpumu skaits, par kuriem nav ziņots kā par krāpnieciskiem, pakāpeniski palielinājies. Samazināšanās tendence vairāk vērojama ieņēmumu, nevis izdevumu daļā.

6.2.1. *Ieņēmumi: informācijas kvalitāte un kontroles stratēģijas*

Ieņēmumu daļā nav skaidrs, vai tendences pamatā ir maiņa uz pārkāpumu gadījumu atklāšanu vai veids, kā dalībvalstis klasificē gadījumus. Citi iespējami iemesli var būt šādi: dalībvalstu īstenotie jaunie krāpšanas novēršanas pasākumi, lai noteiktu vājās vietas; dalībvalstu iespēja īstenot finansiālās intereses bez iespējamā noziedzīgā nodarījuma papildu izmeklēšanas; iespēja, ka dalībvalstu kontroles stratēģijās ir jāiekļauj dinamiskāki faktori, lai labāk pielāgotos mainīgajai videi.

5. ieteikums

Tā kā ziņoto krāpšanas gadījumu skaits samazinās, Komisija iesaka dalībvalstīm pārskatīt savas kontroles stratēģijas, lai nodrošinātu mērķtiecīgas, uz riskiem balstītas muitas kontroles ieviešanu un panāktu krāpniecisku importa operāciju efektīvu atklāšanu.

Analizējot paziņoto informāciju, tomēr konstatētas dažas kvalitātes problēmas. Salīdzinot krāpšanas un pārkāpumu gadījumu skaitu 2009.–2013. gada periodā ar iepriekšējo ziņojumu rādītājiem, redzama starpība starp laiku, kad gadījums atklāts un kad par to ziņots, izmantojot lietojumprogrammu *OWNRES*. Lai gan atzinīgi vērtējams fakts, ka dalībvalstis regulāri atjaunina informāciju par krāpšanas un pārkāpumu gadījumiem, tomēr šie ziņojumi par krāpšanas un pārkāpumu gadījumiem ir jāsniedz laikus.

6. ieteikums

Dalībvalstīm ir jāuzlabo darbs, lai nodrošinātu savlaicīgu ziņojumu sniegšanu un krāpšanas un pārkāpumu gadījumu informācijas atjaunināšanu. Lai panāktu efektīvu uzraudzību un turpmākus pasākumus, pārbaudīta informācija par krāpšanas un pārkāpumu gadījumiem ir jāievada lietojumprogrammā *OWNRES*.

6.2.2. Izdevumi: kāda aina veidojas

Izdevumu daļā izmaiņas pēdējos piecos gados ziņoto krāpniecisko pārkāpumu skaitā ir grūtāk skaidrot (samazinājums laikā no 2009. līdz 2011. gadam, pēc tam pieaugums nākamajos divos gados). Tomēr tas vairāk šķiet saistīts ar faktu, ka lielākā daļa izdevumu programmu ir daudzgadu programmas (struktūrfondu un lauku attīstības fondu, kā arī pirmspievienošanās palīdzības programmas).

Negaidītas izmaiņas 2013. gadā bija vērojamas lauksaimniecības jomā (ar ievērojami lielāku atklāto un paziņoto iespējamu krāpšanas gadījumu skaitu); tas var būt *ad hoc* izmeklēšanas rezultāts un varētu neatkārtoties nākamajos gados.

Tomēr vadošo iestāžu nozīme krāpšanas atklāšanā aug, īpaši kopš 2012. gada. To lomai ir jāpalielinās arī turpmākajos gados, ko ietekmēs nesen izstrādātās stratēģijas krāpšanas apkarošanai, kuras pilnīgi īstēnos laikā no 2014. līdz 2020. gadam.

7. ieteikums

Komisija iesaka dalībvalstīm pareizi īstenot ES krāpšanas apkarošanas noteikumus, pamatojoties uz rūpīgi sagatavotu un atjauninātu risku novērtēšanu, ko atbalsta piemēroti IT rīki, kas palīdzēs mērķtiecīgāk veikt pārbaudes.

Strukturēta koordinācija (datu un informācijas apmaiņas) starp krāpšanas apkarošanas dienestiem un vadošajām iestādēm ir apliecinājusi labu praksi, un tā ir jāīsteno visās dalībvalstīs.

Krāpšanas gadījumu atklāšanas prakse dažādās dalībvalstīs ievērojami atšķiras, un Komisiju joprojām satrauc dažu valstu ziņotais nelielais iespējamo krāpniecisko pārkāpumu skaits. Komisija turpinās strādāt, lai informētu par krāpšanu un sniegtu norādījumus valstu sistēmu konverģences uzlabošanai, lai efektīvāk aizsargātu ES finansiālās intereses pret krāpšanu.

8. ieteikums

Tā kā dažas dalībvalstis ziņo par ļoti nelielu krāpniecisko pārkāpumu skaitu, Komisija iesaka pastiprināt to darbu krāpšanas gadījumu atklāšanas un/vai ziņošanas jomā:

- kohēzijas politikas jomā: Francijā, Spānijā, Īrijā, Ungārijā, Dānijā un Nīderlandē;
- lauksaimniecības jomā: Lietuvā, Nīderlandē, Portugālē un Somijā.

1. PIELIKUMS. Pārkāpumi, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem

(To pārkāpumu skaits, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem pārkāpumiem, rāda dalībvalstu darbu krāpšanas un citu tādu nelikumīgu darbību novēršanā, kas ietekmē ES finansiālās intereses; tas ir jāskaidro kā krāpšanas līmenis dalībvalstu teritorijā.)¹¹⁰

Dalībvalsts	Lauksaimniecība		Zivsaimniecība		Kohēzijas politika		Pirmspievienošānās		KOPĀ		IEŅĒMUMI	
	Skaits	EUR	Skaits	EUR	Skaits	EUR	Skaits	EUR	Skaits	EUR	Skaits	EUR
Beļģija					2	0			2	0	34	10,257,534
Bulgārija	82	2,930,979	2	477,927	5	528,970	8	5,455,219	97	9,393,095	8	300,422
Čehija	15	1,509,736			20	11,588,466			35	13,098,203	3	45,098
Dānija	66	2,555,374				0			66	2,555,374	4	711,748
Vācija	9	915,590			38	22,838,370			47	23,753,960	70	7,856,134
Igaunija	4	1,220,196			3	5,645,673			7	6,865,869		0
Īrija						0			0	0	5	566,258
Grieķija	25	1,844,031			30	1,557,248			55	3,401,279	20	2,187,041
Spānija	12	801,903				0			12	801,903	121	12,160,427
Francija	15	1,460,097			1	197,681			16	1,657,777	84	5,124,158
Horvātija						0	2	12,113	2	12,113	5	109,626
Itālija	213	36,666,995	17	7,433,523	72	24,395,501			302	68,496,019	137	12,485,615
Kipra			3	203,450	3	111,735			6	315,185	1	76,603
Latvija	3	274,528			27	10,957,478			30	11,232,006	11	517,936
Lietuva					2	106,391			2	106,391	24	1,931,919
Luksemburga	1	252,050				0			1	252,050		0
Ungārija					2	226,808			2	226,808	6	131,689
Malta	5	113,814			14	246,439			19	360,253	4	444,171
Nīderlande	1	6,349,557				0			1	6,349,557	19	951,905
Austrija	6	53,167				0			6	53,167	13	301,255
Polija	42	4,382,479	1	1,034,465	48	35,770,370			91	41,187,314	17	2,544,607
Portugāle					4	994,602			4	994,602	1	108,890
Rumānija	60	4,397,573			23	23,107,715	26	9,059,616	109	36,564,903	15	288,581
Slovēnija	2	213,708			4	6,168,418			6	6,382,126	4	324,517
Slovākija	1	520,942			4	237,024			5	757,966		0
Somija					2	179,375			2	179,375	5	351,061
Zviedrija	2	32,411				0			2	32,411		0
Apvienotā Karaliste	1	14,278			17	10,878,059			18	10,892,337	22	741,066
KOPĀ	565	66,509,407	23	9,149,365	321	155,736,322	36	14,526,948	945	245,922,042	633	60,518,262

¹¹⁰ Ar lauksaimniecību saistītos rādītājus attiecībā uz lauksaimniecību Nīderlandē sk. 9. zemsvītras piezīmē un Komisijas dienestu darba dokumenta "Pārkāpumu statistiskais novērtējums" 3.4.1. punktā.

2. PIELIKUMS. Pārkāpumi, par kuriem nav ziņots kā par krāpnieciskiem

Dalībvalsts	Lauksaimniecība		Zivsaimniecība		Kohēzijas politika		Pirmspievienošanās		KOPIZDEVUMI		IEŅĒMUMI	
	Skaits	EUR	Skaits	EUR	Skaits	EUR	Skaits	EUR	Skaits	EUR	Skaits	EUR
Beļģija	24	939,877			70	2,524,864			94	3,464,741	128	9,202,531
Bulgārija	6	1,171,207			58	13,195,366	26	1,595,814	90	15,962,386	13	2,320,240
Čehija	61	1,443,547	1	1,113,878	998	356,518,778			1,060	359,076,203	54	2,990,937
Dānija	18	731,486	13	2,287,911	5	70,106			36	3,089,502	36	1,425,161
Vācija	173	5,252,533			220	22,409,261			393	27,661,793	1,310	98,989,081
Igaunija	37	1,215,724	6	388,015	75	9,901,878			118	11,505,617	4	348,729
Īrija	139	4,058,132			167	52,559,106			306	56,617,238	19	1,504,686
Grieķija	57	3,648,198	1	14,377	194	152,746,607			252	156,409,182	0	0
Spānija	215	15,245,207	28	3,713,821	277	86,834,854			520	105,793,883	236	16,965,571
Francija	146	9,930,695			13	194,218			159	10,124,913	207	17,645,859
Horvātija						0	19	244,806	19	244,806	3	54,764
Itālija	188	7,422,239	4	469,956	331	37,185,218			523	45,077,413	135	12,599,046
Kipra	20	962,878	1	11,516	5	126,693			26	1,101,087	16	1,008,764
Latvija	20	497,353	3	156,007	79	31,542,662			102	32,196,021	8	507,947
Lietuva	78	2,243,509			142	29,912,978			220	32,156,487	23	768,756
Luksemburga						0			0	0	0	0
Ungārija	381	13,837,519	1	17,339	156	18,091,359	3	3,174	541	31,949,391	54	1,547,596
Malta					10	836,470			10	836,470	0	0
Nīderlande	125	57,996,815	2	150,676	62	8,833,503			189	66,980,994	405	39,922,499
Austrija	12	537,448	1	17,645	9	564,071			22	1,119,164	49	3,305,185
Polija	282	13,325,663	16	1,022,798	685	107,518,991	1	89,357	984	121,956,809	90	6,406,122
Portugāle	106	3,924,486	8	448,165	171	19,517,973			285	23,890,624	18	1,005,056
Rumānija	509	30,802,914	25	3,408,417	242	44,643,607	128	43,740,166	904	122,595,105	65	4,266,685
Slovēnija	11	383,467			46	7,474,094			57	7,857,561	8	227,567
Slovākija	34	7,342,186			152	121,074,694			186	128,416,879	8	1,744,504
Somija	11	509,009			6	341,593			17	850,602	38	2,078,425
Zviedrija	37	1,825,448	2	20,578	29	1,284,837			68	3,130,863	61	11,507,877
Apvienotā Karaliste	124	2,870,444	21	1,106,944	472	52,116,514			617	56,093,902	1,156	89,018,202
KOPĀ	2,814	188,117,982	133	14,348,044	4,674	1,178,020,295	177	45,673,317	7,798	1,426,159,637	4,144	327,361,789

3. PIELIKUMS. 2013. gada finanšu korekcijas, kas īstenotas, pamatojoties uz dalīto pārvaldību (miljonos EUR)

111

Dalībvalsts	ELGF	Lauku attīstība	ERAF	Kohēzijas fonds	ESF	Citi	Kopā 2013. gadā	Kopā 2012. gadā
	miljonos EUR	miljonos EUR	miljonos EUR	miljonos EUR	miljonos EUR	miljonos EUR	miljonos EUR	miljonos EUR
Beļģija	7	0	12		5		24	14
Bulgārija	13	2	3	0	0	0	19	30
Čehija	5	6	22	2	41		76	125
Dānija	10	1	0		0	1	12	22
Vācija	7	5	3		23	0	39	10
Igaunija	0		10		1		10	1
Īrija	5	2	1			0	9	9
Grieķija	-1		86	7	-110	0	-18	262
Spānija	4	2	193	46	459	14	717	2.172
Francija	6	35	17		36	1	96	123
Horvātija				1			1	-
Itālija	111	6	157		106	2	382	275
Kipra	0	0					0	8
Latvija	0	1	19	8	-5	0	24	12
Lietuva	0	8	0	0	0	0	8	10
Luksemburga	0	0	0				0	0
Ungārija	15	4	51	89	1		160	6
Malta	0	0					0	0
Nīderlande	2				44	1	47	20
Austrija	1				0		1	1
Polija	24	118	8	33	11	0	195	162
Portugāle	0		3	22	6	0	31	134
Rumānija	28	17	0	21	219		285	139
Slovēnija	4	5	12	2	0		23	0
Slovākija	1	4	23	45	1		73	57
Somija	5	1	0		0	0	6	1
Zviedrija	20				0	1	22	74
Apvienotā Karaliste	211	12	2		3	0	228	50
Interreg/Pārrobežu			1				1	24
KOPĀ ĪSTENOTS	481	230	622	277	842	21	2.472	3.742

NB! Šie rādītāji ir provizoriski, jo tiem vēl nav veikta Revīzijas palātas revīzija.

111

Rindu un aiļu kopsummas neatbilst parādīto vērtību summai noapaļošanas dēļ.